அர்க்ய ஜலம்.

ஜலம் பால் தர்ப்பைநுனி யவை (கோதுமையின் ஓர் வகை) வெண்கடுகு அரிசி எள் நெல் இவைகளோடு கூடிய அர்க்யம் அஷ்டாங்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தண்ணீர் பால் தர்ப்பைநுனி அரிசி புஷ்பம் எள்ளு யவை வெண்கடுகு இவைகளோடு கூடிய அர்க்யம் அஷ்டாங்கமாகுமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

அவ்வாறன்றி அரிசி நெல் வெண்கடுகு எள்ளு சேர்ந்த நீராவது அல்லது புஷ்பஜலத்தோடு கூடினதாவது அர்க்யமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சந்தனக் கலவை.

சந்தனம் அகில் குங்குமப்பூ இவைகள் த்ரிகந்த மென்று சொல்லப்படுகிறது. கற்பூரஞ்சேர்த்து சதுஷ்கந்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும். குங்குமப்பூ பரிமளத்தோடு கூடிய பச்சைக்கற்பூரம் சந்தனம் இவைகளோடாவது, தனித்தனியாக ஒரு விராகனிடை அல்லது பாதி அல்லது அதிற்பாதியாவது சந்தனத்திற் கலக்கவேண்டும்.

உத்தமோத்தம லிங்கத்திற்கு ஒரு பல முதலாக பலஙேக் கொடுக்கத் தக்கது. உண்மையாகவே மிகவும் சக்தியில்லாதவர் கட்குக் கிடைத்தவரையில் இவ்வாறு பாத்யமுதலான வஸ்துக்களின் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! புஷ்பங்களி னிலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்போகின்றேன்.

புஷ்பவிதி.

வெள்ளைப் புஷ்பங்கள்.

வெண்டாமரை, புன்னை, சங்குபுஷ்பம், மல்லிகை, நந்தியாவர்த்தம், ஸ்ரீயாவர்த்தம், மந்தாரம், பஹுகர்ணிகை, த்விகர்ணி, அழவணம், லக்ஷ்மீபுஷ்பம் (வில்வப்பூ), ஜாதிமல்லி (பிச்சி), மகிழம்பூ, வெள்ளெருக்கு, முல்லை, தும்பை, காசாம்பூ, வெள்ளலோத்தி, விஷகை, ஈயபுஷ்பம் (இண்டம்பூ), பத்திராக்ஷி, கிறுகத்திரிப்பூ, கண்டங்கத்திரி, சண்பகபுஷ்பம், அலரி, அசோகம், ஆலிகை சுதபுஷ்பம், ஊமத்தை, நாணற்புஷ்பம் ஆக முப்பது. இந்த வெள்ளைப் புஷ்பங்கள் முக்யமெனவும் கௌணமெனவும் இருவகையாகும்.

சிவப்புப் புஷ்பங்கள்.

செந்தாமரை, முருக்கு, செங்கழுநீர். பாதிரி, மௌசலி, ஊமத்தை, சிவப்பு கண்டங்கத்திரி, அலரி, வியாக்ரி, சிவப்புமந்தாரை, பட்டிப்பூ, வைஜிகை, முனிபுஷ்பம் மற்றும் பிரசித்தமான ரக்த புஷ்பம் ஆக பதினன்கு. செந்நிற புஷ்பங்களின் பலனை விரும்புவோர் கூறிப்போந்ததைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

மஞ்சட் புஷ்பங்கள்.

பெருவாகை, கோங்கு புஷ்பம், சண்பகம், பொன்னூமத்தை, கொன்றை, கோதண்டம், காட்டுவாழை, கிரிமல்லிகை ஆக எட்டும் மஞ்சட் புஷ்பங்களிற் சிறந்தவை.

கருநிற புஷ்பம்.

கறுப்பு நிற புஷ்பத்தில் நீலோற்பலம் (கருநெய்தற் புஷ்பம்) சிறந்தது.

பத்திரங்கள்.

வில்வபத்திரம், சடாமாஞ்சி, மஹாபத்ரை, ஆத்தி, நாயுருவி இவை ஐந்தும் பஞ்ச வில்வங்க ளெனப்படும். தர்ப்பை, அறுகு, வன்னிபத்திரமும் அவ்வாறு கொள்ளப்படும்.

துளசி, சந்த்ரபம், தாந்தம், நாவற்பத்திரம், நாகமல்லி, ஓரிதழ்த்தாமரை, விஷ்ணுக்ராந்தி, மிகவும் பரிமளமுள்ள காட்டுமாம் பத்திரம், கருந்துளசி, சிவகரந்தை இவை முதலான பத்திரங்கள் புத்திரவிர்த்தியைச் செய்கின்றவை. வெட்டிவேர், குருவேர் முதலான வர்க்கங்கள் சுபத்தைத் தருகின்றவை.

பத்திர புஷ்பங்கள் வொன்றினொன்று விசேஷம்.

ஆயிரம் எருக்கம் புஷ்பத்தைப்பார்க்கிலும் கொக்குமந்தாரைப் புஷ்பம் சிறந்தது. ஆயிரம் கொக்கு மந்தாரைப் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் பொன்னூமத்தை சிறந்தது. ஆயிரம் பொன்னூமத்தம் பூவைப் பார்க்கிலும் வன்னிபுஷ்பம் சிறப்பாகிறது. சமஸ்தமான புஷ்பவகைகளுள் பிரகாசம் பொருந்திய கருநெய்தல் சிறந்தது.

பாடாந்தரம். (பாடபேதம்)

ஆயிரம் எருக்கம் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் ஒரு அலரிப் புஷ்பம் சிறந்தது. இவ்வாறு முறையே அலரிப்பூ, தாமரைப்பூ, வில்வபத்திரம், கொக்கு மந்தாரை. பொன்னூமத்தை. கண்டங்கத்திரிப்பூ, தும்பைப்பூ, நாயுருவி, நாணற்பூ, வன்னிப்பூ, கருநெய்தல் இவையொன்றினொன்று ஆயிரம் பங்கு சிறந்தது.

தாமரைப்பூ, கொக்குமந்தாரை. வில்வபத்திரம், கருநெய்தல் இவை யொன்றினொன்று ஆயிரம் பங்கு சிறந்தது என்பதும் ஆகும்.

சம புஷ்பம்

சாதிமல்லி, விஜய பாதரி இவை அலரி புஷ்பத்தோடு சமம். வெள்ளை மந்தாரைப் புஷ்பம் தாமரைப் புஷ்பம் இவை இரண்டும் தம்மிற் சமம். புன்னை சண்பகம் சுரப்புன்னை இவை பொன்னூமத்தைக்குச் சமம்.

நீக்கவேண்டியவை.

தாழம்பூ. குறுக்கத்தி, காட்டுமுல்லை, இருவாக்ஷி, காட்டுவாழை, வேங்கை, உச்சித்திலகம் இவைகளின் புஷ்பங்களை வர்ஜிக்க வேண்டும் அழிஞ்சிற் பத்திரமும் புஷ்பமும், அரசம் பத்திரமும் நீக்க வேண்டும். பயங்கரமான இலைகளையும் புஷ்பங்களையும் நீக்க வேண்டும். வாசனையில்லாதவையும் துர்வாசனை யுள்ளதுமாகிய புஷ்பங்களையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும்.

வாசனையுள்ளதா யிருந்தாலும் பரிசுத்தமில்லாத புஷ்பங்களை நீக்கல் வேண்டும். வாசனையில்லாவிடினும் பரிசுத்தமாகிய நாணல் முதலான புஷ்பங்கள் கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

சமய புஷ்பம்.

சிவபெருமானிடத்தில் பொன்மயமான கடப்பம் புஷ்பங்கள் இரவில் சமர்ப்பிக்கத் தக்கவை. வர்ஜிக்கப்படாத ஸமஸ்தமான புஷ்பங்களும் பகலில் சமர்ப்பிக்கத்தக்கவை. இரவிலும் பகலிலும் மல்லிகை சமர்ப்பிக்கத்தக்கது. அர்த்த ஜாமத்தில் ஜாதிபுஷ்பம் சமர்ப்பிக்கத் தக்கது. அலரி இரவிலும் பகலிலும் சமர்ப்பிக்கத் தக்கது.

கேசம் புழு இவைகளா லடிப்பட்டது; சிதறிப் போனது; பழமையாகியது இவற்றையும், தாமாக வுதிர்ந்த புஷ்பங்களையும் அடிபட்ட புஷ்பங்களையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும்.

மொக்குகளால் தேவனை அர்ச்சிக்கக் கூடாது. வேகாத பண்டங்களை நிவேதனம் செய்யலாகாது.

இந்த அர்ச்சனை விஷயத்தில் கூறிப்போந்த புஷ்பங்கள் கிடைக்காவிடின் பத்திரங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம். பத்திரங்கள் கிடைக்காவிடின் பழங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம், பழங்கள் கிடைக்காவிடின் புல் புதர் மூலிகையாவது சமர்ப்பித்தல் வேண்டும், மூலிகைகள் கிடைக்காவிடில் பக்தியினுல் பூஜிக்கத் தக்கவராக ஆகின்ருர்.

பத்திற்கொன்று சிறப்பு.

மேற்கூறிய புஷ்பங்களுள் ஒவ்வொரு புஷ்பத்திற்கும் பத்து கொண்டது ஸ்வர்ணபுஷ்பத்தின் பலன். ஸ்வர்ணத்தைப் பார்க்கி

லும் மாணிக்க முதலான. ஒன்பது விதமாக வுற்பவித்த ரத்தினமானது பத்து பங்கு அதிக பலனுள்ளது.

மேற்கூறிய புஷ்பங்களை மாலையாகத் தொடுத்து ஸமர்ப்பித்தால் இரட்டித்த பலனைத் தரும்.

பூஜைக்கு புக்தாயுக்த புஷ்பங்கள்

தனது தோட்டத்தி லுற்பத்தியான புஷ்பம் அல்லது வனத்தி லுற்பத்தியான புஷ்பங்களாலாவது பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி விலைக்கு வாங்கிய புஷ்பமுதலானவைகளால் பூஜித்தலாகாது.

தூபம்.

கறுப்பு அகில் ஒரு பங்கு, சாம்பிராணி இரண்டு பங்கு, கொஞ்சம் கற்பூரத்தோடு சேர்க்கப்பட்டதான சந்தனம் மூன்று பங்கு தேனிற் கலந்ததான இந்த தூபம் ப்ரசித்தமான சீதாரியெனப்படும்.

கந்ததிரவ்யம், சந்தனம், பாயஸம் (தேவதாரிப்பிசின்) இவைகளோடு துஷ்டிகமென்னும் பிசின், சமஹிதம் என்னும் இவையெல்லாம் முறையே ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து பங்காக விருத்தி செய்யப்பட்டுத் தேனினுல் நனைக்கப்பட்ட தூபம் மற்றுமோர் வித சீதாரிதூப மெனப்படும். அவ்வாறன்றி துருஷ்கம் என்னும் பிசின், கற்பூரம், பரமுஸ்தை அல்லது சங்கு, அகரு, சந்தனம், முரமென்கிற கந்த த்ரவ்யம், சடாமாஞ்சி; சிதா என்னும் கந்தத்ரவ்யம் இவைகளைச் சேர்த்துத் தேனுல் நனைக்கப்பட்ட தூபத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

வெட்டிவேர் சந்தனத்தோடு கொஞ்சம் தேனுல் நனைக்கப்பட்டதும், பரமசிவத்திற்குப் பிரியமாகிய வெட்டிவேர் முதலான தூபமும் மத்தியமமாகச் சொல்லப்பட்டது. நெய்யோடு கூடின குங்கிலியம் அதமமான தூபமாகச் சொல்லப்படுகிறது. தூபத்திற்காகச் சாமான்யமாய்க் காரகிலாவது, மஹிஷாக்ஷி குங்கிலியமாவது ஆகும்.

தீபம்.

தீபங்கள் ஒன்று முதல் பத்து வரையில் மிகவும் தாழ்ந்தவை. நூறுமுதல் ஆயிரம் முடிவாகவும், பதினுயிரம் லக்ஷ பரியந்த முள்ளதாகவும், பத்து லக்ஷம் கோடி சங்கியை யுள்ளதாகவும், பதினுயிரம் முதல் அற்புத முடிவாகவும் ஆகும்.

ஒற்றைப்படை தீபசங்கியை ஆகும். இராத்திரியில் இரட்டிப்பாக ஆகும். அணையாமலிருக்கிற தீபங்களாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு தீப சங்கியை சொல்லப்பட்டதிற் பாதியாகவும், அதிற்பாதியாகவும் இருக்கவேண்டும்.

காராம்பசுவின் நெய்யினுல் சாத்வீகமான தீபம் சொல்லப்படுகிறது. நல்லெண்ணெயோடும் வெள்ளாட்டு நெய்யோடுங் கூடினது ராஜஸ தீபமாகச் சொல்லப்படுகிறது. எருமை நெய்யோடு கூடின தீபம் தாமஸ தீபமாக ஆகும்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று அங்குலம் ஜ்வாலைகள் அதம, மத்திம, உத்தமமாகவும் ஸ்மரிக்கப்பட்டன.

விருக்ஷத்தின் விதைகளி லுற்பத்தியான எண்ணெய்களோடு கூடின தீபம் பைசாசமெனச் சொல்லப்படுகிறது. தாமச தீபத்தைப் பார்க்கிலும் பைசாசமாகிய தீபம் அயோக்கியமாக நினைக்கப்படுகிறது.

நைவேத்ய முதலியன

அவிசின் விதியால் சித்தமான நைவேத்யம் அனேகப் பிரகாரமாகும். பூஜை முடிவில் ஹோமம் பூதபலி நித்யோச்சவம் செய்யவேண்டும்.

பரமசிவத்தின் ஒவ்வொரு தாண்டவந் தோறும் நிருத்தனம் பாட்டு முதலான லக்ஷணங்களால் தியானித்தல் வேண்டும். அதன் பேதங்கள் தற்காலம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

பலன்

சிரத்தையோடு கூடிய திரேகத்தைப் பற்றி மூவுலகத்திலும் இவ்வாருகிய அர்ச்சநாங்கங்களால் விதிப்படியே சிவபூஜை செய்கின்ருனே அவன், ப்ரபுத்துவத்தாலே பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட திக்குகளையுடையவனும், தேவதா ச்ரேஷ்டர்களாற் புகழப்பட்டவனும், சிவஞான சிவாநந்தங்களை இயற்கையாக வுடையவனும், ஆணவமாதி மலபந்தங்களால் விடப்பட்டவனும், நிர்யாண காலத்தில் சாத்திரப்படி ஸமஸ்த வுலகங்களின் உற்பத்தி சம்ஸாரங்களுக்குக் காரணமான சிவபுரத்தை அடைவான்.

ஐந்தாவது அர்ச்சநாங்கவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

॥ अथ नैवेद्यविधिपटलः ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि नैवेद्यविधिमुत्तमम् ।
शक्त्या वित्तानुसारेण नैवेद्यं तु प्रकल्पयेत् ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
दत्त्वा शिवस्य नैवेद्यं कल्याणं कारयेद्बुधः ॥ ५

[illegible]
[illegible] विनश्यति ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ஸிவாலஸீஹி ஸா:ரா நூம் ஸ:ஷக்கூ க்ஷாஷய: ।
தயாஸெவ ஸ௱கஸொா வீஹிஹ-ஸ்லிக்ஜீ வ கநூஸா ॥
ஸதெஷாஞூ௱ா ஸெஷாஸெநவெஷாயவூஸொா8-கா ।
யாவஞ ஹூஜா௱ா ஹூத்ஸெநவெஷு வஸிகவூநெ ॥
தாவஉஷ-ல் ஸஹஸாணி ஶிவஸொகெ 8ஹீயதெ ।
விஹாஸூ ஸ௱ய-கிரஸெண வீ-ஹநாதீநு ஶாஸஹ௱தயெ ॥
ஸம்ஸூாக்ஷூா௱வயெ வீஹீ ஹிக்ஷிவெ உஹூ:ஜ த: ।
ஃஸஹயம் ஹூஜயெ ஸெவஹநூாஹூஹாவூ ஸாயக: ॥ கரு
கியா வ கூ-நம் கா௱ய-த்ஹயா நவயாZஸ்வா ।
வாதவ-ஸெண-ாஜுவஷீஹி: வா௱ஷெவ-ாயவாதயெஜ ॥
ஶ௱வ-ாஜிகாஸெண ஷூஷா ஜூஷகம் வூாஜிவஜ-லயெஜ ।
ஹிஶஸெத: வஹுவிம்ாதூா வீஹிஹி: வ௱ஸி தஜூ யஜ ॥
ஶக்திரொாதூ ஜிதி ஜெஜூபம் ஊரஜெஸெஸவ கவூயெஜ ।
ஶாக்திஹூஸம் வூக௱வ-ஹு வூஸஜி: கா௱வெ தயா ॥
தயா ஸூாஜ:ஜிரி: வூஹு: வாஜூஹா௱கஸெஸவஸ॰ள ।
ஜொாணம் வாஸிகூஊஜ வூொாகஜம் ஊரநெவம் வூகீதி-லதழ ॥
ஹிகஜம் ஊஷகம் விஷுாஜயா௱ணம் ஊஷவிம்ஶதி: ।
யா௱ணாZஷெள வஜஸெஜவ வஜம் ஊஷி ஶிஹொவூதெ ॥ உ0
தவூதாஶ-ணிதம் வூஹும் ஹவெஜவா தூஜி வ௱வ-வஜ ।
ஹாஶ வாஸிதூபம் வூொாகஜம் ஊரநெவம் வூகீதி-லதழ ॥
நிதூ ஜெஜிதிகம் காநூம் ஸெஸவெஷூ ஜிவம் ஹவெஜ ।
கஷாஜெஷ வ தா வ-ஹூகஸொநூ ஜொாணநிதி-லதழ ॥
ஶிவாஜகவூஜாணஜ நிதெூ தா நவயாஹவி: ।
தூணாஸெஜாஜகா ஜிஸெநஸெ-லவெஷூஞ வூகவூயெஜ ॥
வாஜவூஹுஜயம் வூொாகஜம் ஹவிாஜக ஊவூதெ ।
வூஹும் கா௱வஸம்யாகஜம் ஸெவஶாஜாஶநு ஊவூதெ ॥

ஸகஜாநாஞ ஸெநவெஷும் ஹவெஜ வூஹும்உயாயிகழ ।
கூஜகஉயஜாஹூதஜூஜ ா நவ ஸம்வூயா ॥ உரு
ஸெநஜிதிகஹவிஜ-ாநம் ஶிம்ஜெஷ தீவிஸெஷ வ ।
யாவஜவூாயி-லதஜாநஞ தாவகூாஜுஹவிஜ-லவெஜ ॥
ஹூாஜீ வூதிஜிநம் ஶாஜ வக்ஷஜாஸாZவஸாநிகா ।
ஶூஷயூாயஜாஹூஉ சுஜியீ ாZஷூ வியீயதெ ॥
ஸாவண-தாாதா ஜாஜிவாதூம் ஶாஜயா ஜிகழ ।
ஜவூஜஜாணூகம் வாZவி வூதிஷாயூம் வூகவூயெஜ ॥
வூாஶ ஜவிஜிநா வ௱வம் ஸாகாZய வரிவாகா: ।
ஶாகூஹூயாஸெஹூவ ஶாகூஜஜூாவவீதிந: ॥
வவிதூஉாணய: கா௱ஶூாவாகம் யஶா தயா ।
வஹூவ௱ஸெஷூ ஸொஸெஹூ ஜஶஜொாணீம்
வூவ௱யெஜ ॥ ௩0
வாதூஶாஜிஹத: கூகா க்ஷாஉயெஜ தூணாாநு ஹஷா ।
ஜஶெ ஜவ தா ஷிகூ கவ: நிவூீஷு வ ஊஹா௱ஜ-ஹா: ॥
ஷஉஜெஜ: க்ஷாஉநம் கூகா ஸஷெூநவூகூிவெ ஜஶெ ।
ஜூாகா தா யதூீச ஹூஜூகி கயூாய-ல் ஜஶஜவ வ ॥
ஹூாஜீம் ஜய ஜயீம் யூாகா ஜஹ-நு கணெ தா ஜாயெஜ ।
வூாஜிவெ ஸொஜயாஸெஷூஸா வூொாகூிஸெதZதூஜஹாநவெ ॥
யஜ-ாயஜ-ல் ஹாஜாம் வஜூம் தணூஸெநாவ-லயெ ஜூஜா ।
உஜூதூ வாஜெவெந ஸொாவஜூஜயெந தா ॥
விநூஸூாZஜி ஜவொாஸெண சஜொணாஜிம் வூஜீவயெஜ ।
விவிஜிகாஜிஸம்ஜ:ஷெஷ: கொடாகிஜஸம்ய:ஸெத: ॥ ௩ரு
விஹூாஜியூஜா௱ஸெகஶூாவிகாஸெஷ ாஜிஜவயெஜ ।
யஊஜஶாஜ ஜிதிஜிஜ ஜிவகூவூஜ ஶீதவழ ॥

கேஸரீடோலவிஶஞ்ச த்ருஜேத்வர்ஷித ததா ।
ஸந ஶாகஞ்ச ஶாகாநாம் பாயஸம் க்ஷீரோதநாத்யதே ॥

தண்டுலாச்ச த்ரிகுணம் க்ஷீரம் ஶ்ருங்கம் ஸ்யாத்தண்டுலாயஸ்து ।
ஸமாஜ்யம் தண்டுலம் வா ஶேஷம் ஶோதயேத்
ப்ரவர்த்தயேத் ॥

பாசிதம் பாயஸம் ப்ரோக்தம் முத்கானாம் ஶ்யாமோதநாஹ்வதே ।
பாயஸம் பஞ்சவர்ணஸ்ய க்ருஷ்ணா பக்வஹாரம் முத்கம் க்ஷிபேத் ॥

முத்காந்தம் ப்ரக்ஷிபேதாஜ்யம் ததுஸ்ராயம் வா தத்ஸ்து ।
க்ஷீரதஸம்யுக்த ஜுஹ்வாந திதிகீர்த்திதம் ॥ ௪௦

தண்டுலாயத் த்விகுணம் ஜ்ஞேயம் க்ருஸராணாம் ப்ரஶஸ்யதே ।
ஸமாதாயத் தத்ஸம் வா ஶ்ருங்காண யோஜநாஶ்ரூதே ॥

தண்டுலாயத் தத்ஸம் வா ஶ்ருங்கம் ஶ்ருங்காண ஶாஸ்ரூதே ।
ஸதஷாஶ்வி ஸவேஷ்டாம் தயாமாஸ ஶயாஷி வா ॥

ஶரிவிரஜநீயுக்தம் ஜீரகம் ஸஹைவ ததா ।
ஶுத்தமாஷ்யபாசிதம் ஸ்யாத் ஶரிரூாணம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥

ஹவிஷாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ப்ரவக்ஷ்யே ஶாகஸம்ஸ்காரம் ।
ஶ்ருங்காஷக ஶிம்பி ஶிஷாவஶேஷ ச ॥

ராஜமாஷாபகீசைவ விதாஷம் ஸதாஷம் ததா வா ।
கூஷ்மாண்டநலாமலகாதிஜ்ஞம் பஹுதீப்யத ॥ ௪௫

த்ருவாஷம் ககர்டீசைவ ஸதாஷம் விதாஷம் ததா ।
கதலீ காரவீ வ்ராஹீ ஶ்ருங்கி ஶ்வபர்ராங்கஸ்ததா ॥

வஜ்ரீஶ்ருங்க தயாஸுதம் ஶ்ருங்கத்ரு ஸம்யுதம் ।
ஸகைக ஶாகமூலாநாம் ப்ருஷ்டஸ்ய கலஶம் ஜயேத் ।

ப்ருத்த்ருணி பவித்ராணி ஸவர்ஜோஷா ஸிதாநிஹி ।
யுக்தம் ப்ருதநஸம்யுக்தம் நாதிகேஷவமாஷிமி: ।

ஶீதஜீரகாத்யைஶ்ச ஸம்ஸ்க்ருதம் தக்ரம் ப்ரஶஸ்யதே ।
லவணாஜ்யயுதாநி ஸ்யு: ஶாகமூலாநி தாநி ஹி ॥

ஶுத்த ஸம்பார யுக்தாநி ஶ்ரீவாதியுதாநி ச ।
விம்ஶத்வம் ஸ்யால்லவணம் ப்ருதக் ப்ருதக் ஸமீரிதம் ॥ ௫௦

த்ரிபாதாம்ஶஶாகேந ஶேஷ: பரிகீர்த்தித: ।
ஸர்ப்பிஷோ த்விகுணம் ஶாகம் ஶ்ரீபாத்த ப்ரஶஸ்யதே ।

ஸமாம்ஶோ ஶ்ருங்கிணஸ்ய தத்பாகம் வா த்ரிதண்டுலாத் ।
ஶ்ருங்கிணம் ஸமம் ப்ரோக்தம் அதிகம் த்விகுணமேவ வா ॥

க்ஷஸம்ஸார யுக்தாநி ஶ்ரீவாதியுதாநி ச ।
ஸிதாத்யக்ஷ யுக்தாநி ரஸவந்தி ச பாசயேத் ॥

தாம்ரபாத்ரே ப்ரபூர்வ்வம் ஸம்ஸ்க்ருதானி ச காரயேத் ।
காஞ்சன ஶ்ரீவம் பேஷிதம் ஸ்ரூஶாஸ்த்ர ॥

நிக்ஷிப்ய ஶயிதே ஶுஷ்கம் பாசயேத் ஸ்ருதவஹ்நினா ।
ஶாகே ந ஸஹஸம்யோஜ்ய ரஸவந்தி பலாநி ச ॥ ௫௫

ஸபல்லவ பாசயேத் பத்ரம் ததாயஸ் ।
பிதிதாநி பத்தாயாநி யோஜ்ய ப்ருதைவ்யஞ்ஜ: ச ॥

ஸம்பூர்ணஸாரயுக்தம் ஸத்வீபாதிஸம்யுதம் ।
நைவேத்யம் ஶாகம்ஶாத்யம் ஸமீப ஶமதர்ப்பயேத் ॥

ப்ருதிவ்யை ஸ்ருதவெ ஶமஸ வர்ஜ்ய ஸமஞ்ஜரேத் ।
தத்வாபிவார ஶமேஜ்யந பரிகைஶ்ச பரிகல்பயேத் ॥

ஶீதாபிவாரஶோரவ்யம் பூர்வைர்வாஹாதி ப்ரகல்ப்யேத் ।
பாத்ராணி ஶாலமயே பரிகல்பயேத் ॥

த்ரிபாஷ்யுவரி விஸ்யஸ்ய ஶாகவஸ்ரூத்வசாநி ச ।
ஸம்பூர்ணஸாரயுக்தம் ஸத்வீபாதிஸம்யுதம் ॥ ௬௦

निराभाव्य तत्क्ष्रास्वजेन रामेर्म्हसाक्षिपेत् ।
पात्राण्यप्यत्र सर्वाणि विन्यसेत्तु स्वशम्भवे ॥
पानीयद्रव्येणैव स्नानस्य सम्प्रोक्षयेत् कुशात् ।
कारणाद्याय सम्पिश दक्षिणे ऋक्षितेषु च ॥
भूमिकादिषु वा शालैकद्वित्रिकादिषु ।
नृत्तेषु शालप्रोद्धे द्वार्ध्वा लक्षणयागया ॥
न्यसेत् सम्पूर्णवंशस्राह देशतिथि त्र्यक्षरं जपेत् ।
उपदंशानि सर्वाणि नैमित्तिकान्यपि विन्यसेत् ॥
पृथगेवाव्यक्तं वज्रशर्करासवक्तम् ।
माषमुद्गफलादीनि दध्यादिकनिवेदितम् ॥
शिवाग्रे मण्डपे शाले शालवस्त्रादि विस्तृते ।
त्रिपादार्धवशि विन्यस्य भूमिकादिगतं हविः ॥
पेयं लेह्यं च चोष्यं च पात्रयुक्तं च विन्यसेत् ॥
सम्प्रोक्ष्य हृदयेनैव शोधयित्वा तु हेतिना ।
अमृतीकृत्य तन्मुद्रया नैवेद्यं कालसाध्यकम् ॥
निवेद्य दक्षिणे हस्ते दद्यात् पानीयमुत्तमम् ।
कुञ्जराव्यतिसंयुतानां देवानां तु पृथक् पृथक् ॥
कृत्वा हविश्च तद्भागं चतुर्भागं शिवाय च ।
दद्यात् स्कन्दाय भागं तु यजेत् बलिकर्मणे ॥
भागं वा पात्रसंश्लिष्टं चण्डकाय प्रदापयेत् ।
अग्निकार्यावशिष्टं च बलिशिष्टं च यद्धविः ॥
तत्सर्वं चण्डकायैव प्रोक्तं तद्यागयोजना ।
नैवेद्यं च प्रदातव्यं अनसा तत्सम्भवे ॥
बाह्यावरणदेवानां नैवेद्यं स्यात्

पृथक् पृथक् ।
अभावे बलिदानं स्यात् धारायुक्ष्वपरस्परम् ॥

द्वारेभ्यो भूतपीठेषु दिग्विदिक्ष्वपि तेषु च ।
मात्रेभ्यः पूर्वतो दद्यान्नात्येभ्यो दक्षिणे

तथा ॥
गणेभ्यः पश्चिमे भागे यक्षेभ्यश्चोत्तरे बलिम् ।
ग्रहेभ्यश्च तथैशान्यां सोमरेभ्यस्तु नैरृते ॥
याम्यायां मुहुक्षेभ्यो नागेभ्यो वायुगोचरे ।
नक्षत्रराशिवर्गेभ्यस्तथा वरुणाय च ॥
शेषाणां बलिदानं स्यात्तत्रैव 1चनिसत्तमाः ।
2वायोरावरणयोर्मध्ये क्षेत्रपालबलिं क्षिपेत् ॥
शतेष्वष्टसु पीठेषु द्विगुणानां बलिं च वा ।
प्रथमं द्वारपालानां भूतानां स्याद्द्वितीयकम् ॥
वृषादिबलिपीठान्तं तृतीयावरणक्रमात् ।
अष्टौ षट्त्रिंशदष्टौ हि द्वात्रिंशत्परिवारकाः ॥
कुण्डहस्तादिमानस्था ऊर्ध्वं तेषां पृथक् पृथक् ।
गणेशक्षेत्रपचण्ड्यपावकानां विशेषतः ॥
सम्भवे सति सर्वेषां स्वस्वावरणं भवेत् ।
ततः पूर्वस्थिते पीठे बलिद्रव्याविशेषतः ॥
यक्षराक्षसपैशाचभूतगन्धर्वकिन्नराः ।
विद्याधरानागाश्च ब्रह्माद्यैशानकं ॥
प्रणवादि चतुर्थ्यन्तं स्वनाम पदयुग्मकम् ।
स्वाहान्तं बलिनिर्देशं सर्वेषामिति योजयेत् ॥
बलिदानावसानान्ते दद्याद्भूतबलिं ततः ।
सर्वदिक्षु द्वारस्थाने त्रिरेवांशकोटके ॥

पा - 1 क्षेत्राग्निने ।
2 वायव्यावरणद्वारे ।

𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௮௫

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌵𑌾 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿
𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௮௭½ ஆக 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௧௮௫½

—o—

௬

சிவமயம்

6-வது நைவேத்யவிதிபடல சந்த்ரிகை.

நைவேத்ய விபரம்.

அவ் வர்ச்சநாங்கத்தின் பிறகு அர்ச்சநாங்க க்ரமத்தை யறிந்தத னுற் சிறப்பாகிய நைவேத்யத்தின் விதியைச் சொல்லப் போகின்றேன்.

பக்தியினுலும், திரவியத்தின் அனுசரணையினுலும் நைவேத் யத்தைச் செய்யவேண்டும். ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான சதாசிவப் பெருமானை நோக்கிப் பத்திரமாகிலும் புஷ்பமாகிலும் பழமாகிலும் ஜலமாகிலும் அன்னபாநீய முதலான சாகவர்க்கமாகிலும் நிவேதனம் செய்யாமற் புசிக்கக் கூடாது.

நைவேத்ய புலன்.

அப்பமுதலான யாதொரு பதார்த்தம் புசிக்கத்தக்கதோ அதைச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்தவனுக்கு தான்யம் விருத்தியடைகிறது. பரமசிவத்திற்கு அன்னத்தைக் கொடாவிடில் அந்தப் பொருள் குறைகிறது. அற்பமாகிலும் பெரிதாகிலும், பணக் காரன் தரித்திரனிவர்களுக்குப் பயன் சமமாகும்.

சக்திக்குத் தக்கபடி பூஜைசெய்தல் வேண்டும். இவ் விஷயத் தில் பக்தியே காரணம். பண்டிதன் சிவத்திற்கு நைவேத்யத்தைக் கொடுத்து மங்களமான கார்யத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். நிவே தனஞ் செய்யாமல் யாதொரு சுபகார்யம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் கார்யம் அமங்களத்தின் பொருட்டாகிறது.

சுவாமியினுடைய சுபகார்யகாலங்களிற் செய்யப்பட்ட மனித னுடைய சுபகார்யம் கெட்டுப்போகும். ஆகையால் ப்ரம்மோச்சவத் திலும் த்வஜாரோகணத்திலும் ஸ்தாபன முதலானவற்றிலும் க்ஷௌரம் (இது மந்திரபூர்வமான க்ஷௌரம்) விவாக முதலான மங்கள கார்யங்களை விடல் வேண்டும்.

நைவேத்ய தான்யம்.

செந்நெல் முதலான தானியங்களுடைய அமுதானது உத்தமம். யவை மத்திமம். மற்றத் தானியங்களின் அமுது அதமமாகும். யாதொரு தானியங்கள் வெண்மையான அரிசியை யுடையனவோ அவை செந்நெல் முதலான ஸமஸ்தமான உயர்ந்த தான்யங்களென ஸ்மரிக்கப்பட்டன. மற்றவையெல்லாம் சாமான்ய தான்யமெனச் சொல்லப்பட்டன. அவைகட்குப் பயன் வெவ்வேருக இருக்கிறது.

பொன்சம்பா பெரியசம்பா முத்துச்சம்பா வெண்சம்பா செஞ்சம்பா மிகவும் பரிமளச்சம்பா இவைகள் உத்தமமாக எண்ணப்படுகிறது. மூங்கிலரிசியும் அவ்வாறே மற்ற தான்யங்களும் மாதுரீ குஸும்பேர மென்னும் தான்யங்களும் விதைக்காமல் தனித்து முளைத்த நெல் அல்லது தினை இவைகளும் மத்திமமெனச் சொல்லப்பட்டன.

சாதாரணமான பூனைக்காலி நெல்லும் சிறிது கறுத்த தான்யமும் அறுபது நாளையில் விளைகிற தான்யங்களும் அவ்வாறே பன்றி நெல் சிறுமணி இவைகளும் அதமமாகும்.

இவைகளின் அமுது சிவப்ரபுவுக்கு நைவேத்யத்திற்காகச் சிறந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. அந்த நைவேத்யம் செய்வதில் எவ்வளவு அரிசிகளோ அவ்வளவாயிர வருஷம் சிவலோகத்திற் பூஜிக்கப்படுகிறான்.

தான்ய சுத்தி.

பரிசுத்தமான பூமியில் தான்யம் முதலியவற்றைச் சூரிய கிரணங்களால் உலர்த்தி, அஸ்த்திர மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து உரலில் நெற்களைப் போடவேண்டும். அநுஷ்டாதாவானவன் இருதய மந்திரத்தால் உலக்கையைப் பிடித்து மூன்று முறையாவது ஐந்து முறையாவது அல்லது ஒன்பது முறையாவது அந் நெற்களைக் குற்றல் வேண்டும். நான்காவது வர்ணத்திற் பிறந்த ஸ்திரீகளாலாவது புருஷர்களாலாவது குற்றிவைக்கவேண்டும். அவைகளுடைய உமி பொட்டு முதலானவை முறம் முதலான சாதனங்களால் நீக்க வேண்டும்.

இருநூற் றிருபத்தைந்து நெற்களினளவு சுக்தி யென்னப்படும். அந்த அளவு மூலமாகவே அளவு செய்யவேண்டும். முத்துச்சிப்பியினளவே சுக்தியினளவு. ஒரு உள்ளங்கை இரண்டரைச்சுவடு உழக்கு ஒத்தை சரங்காய் இரண்டு சரங்காய் நாழி பரஸ்தம். இவ்வாறு முகத்தலளவு இரண்டு ப்ரஸ்தம் ஒரு பாத்ரம் இரண்டு பாத்ரம் ஒரு ஆடகம். நான்கு ஆடகம் ஒரு த்ரோணம் இரண்டு த்ரோணம் ஒரு காரி மூன்று காரி ஒரு பாரம் என்று சொல்லப்பட்டது.

இரண்டு குண்டுமணி ஒரு மாஷம் – இருபது மாஷம் ஒரு தாரணம். எட்டு தாரணம் ஒரு பலம் அல்லது முஷ்டி நான்கு முஷ்டி ஒரு ப்ரஸ்தம் பின்மேல் சொன்னபடி இது நிருத்தலை முதலாகவுள்ள பரிமாணமாகும்.

நைவேத்ய விசேஷம்.

நித்யம் நைமித்யம் காம்யமென நைவேத்யம் மூவிதமாகும். எட்டு அங்கங்களுள் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று பதக்குகளால் நிரப்பப்படுகிறது.

நைவேத்ய ப்ரமாணம்.

நித்ய பூஜையில் அவிசானது ஒன்பது விதமாகும். சிவத்திற்கு அரிசி அளவானது குருணி. குருணியைப் பார்க்கிலும் குறைவாய் நைவேத்யத்தைச் செய்யக் கூடாது. வடிக்காத ஸ்தாலிபாகம் முதலான அவிசு இரண்டு நாழி சொல்லப்பட்டது. அவிசின் அளவு குருணியாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றேகாற்படி பிசாசுவுணவாகச் சொல்லப்படுகிறது. சகள மூர்த்திகளுக்கு நைவேத்யம் இரண்டு நாழிக்கதிகமாக இருத்தல் வேண்டும். இரண்டு குருணிமுதல் அதன் விருத்தியானது ஒன்பது சங்கியையாகும்.

மூன்று விதங்களான லிங்கங்களில் நைமித்திக அவிசின் அளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு காம்ய அவிசினளவாகும். பதினைந்து நாள் ஒருமாதம் வரை உபயோகிக்கும் பாத்திரமானது நாடோறும் பரிசுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும்,

திரிவிதபாத்ரம்

உத்தம மத்திம அதமமென்னும் நியாயப்படி இப்பொழுது பாத்திரங்கள் விதிக்கப்படுகிறது. பொன் வெண்கலம் செம்பு முதலான சுத்தமான த்வனியை யுடைத்தான பாத்திரமாவது நூதனமான மண் பாண்டமாவது சந்திதோறும் உபயோகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நைவேத்ய பாகம்

முன்னமே சொல்லப்பட்ட விதியினால் முதலில் பரிசாரகர்கள் ஸ்நானஞ் செய்து வெண்ணிற வஸ்திரங்கள் வெண்ணிறப் பூணூல்களைத் தரித்தவர்களாய்ப் பவித்ரங்களைக் கைகளிலணிந்து ஸ்வயம் பாகத்தைச் சாஸ்திர விதிப்படிச் செய்தல் வேண்டும்.

வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலங்களால் தீர்த்த பாத்திரத்தை நிறைக்கவேண்டும். பிறகு பாத்திர சுத்தியைச் செய்து, அரிசியை இருதய மந்திரத்தாற் களையவேண்டும். ஜலத்தாலேயே ஆறுமுறை அடிக்கடி களைந்து, ஷடங்க மந்திரங்களால் அலம்பி, சத்யோஜாத மந்திரத்தால் ஜலத்திற் போடவேண்டும். பாத்திரத்தின் பாதிக்கு மேல் ஜலமிருக்கும்படிச் செய்து நடுபாத்திரத்தைத் தியானித்து அதன் கழுத்தில் தர்ப்பங்களைக் கட்டுதல்வேண்டும்.

கோமயம் முதலானதால் மெழுகி ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற பாகசாலையில், தர்மா தர்மங்களைப் புசிக்கிற அடுப்பை அக்ஷதையினால் இருதய மந்திரத்தால் பூஜிக்கவேண்டும்.

வாமதேவ மந்திரத்தால் விறகை யெடுத்து இருதய மந்திரத்தால் அடுப்பில் வைக்க வேண்டும். அகோர மந்திரத்தால் அக்நியை வைத்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் அக்நியை ஜ்வலிப்பிக்கவேண்டும்.

எறும்பு முதலியவற்றால் சூழப்பட்டது, சொத்தை புழுக்கள் இவைகளை யுடையது, நெருப்புப் பொறியை யுடையது முதலாகிய விறகுகளால் நெருப்பை ஜ்வலிப்பிக்கக் கூடாது.

புகை வாசனை யுடையது குழைந்தது அளிந்தது உளிர்ந்தது மயிர் புழுக்களையுடையது பழமையானதுமான அமுதை நீக்கவேண்டும். இவ்வாறு சுத்தான்னஞ் செய்ய விதி சொல்லப்பட்டது.

பாயசம்

இப்பொழுது பாயசமானது சொல்லப்படுகிறது. அரிசியைப் பார்க்கிலும் பால் இரட்டிப்பாயும், பயறு அரிசியிற் பாதியும் இருக்க வேண்டும். பால் கிடைக்காவிடின் அதிற்பாதியாவது பாலும் மிகுதி ஜலத்தாலும் நிறைத்தல் வேண்டும்.

பாகம் செய்யப்பட்டதாகிய பாயசமானது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சர்க்கரைப் பொங்கல் சொல்லப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பொங்கல்

பாயசம் முன்போற் செய்து நான்கு பங்கு வெல்லமும், அதிற் பாதி நெய்யும் சேர்க்க. அதிற்பாதியாவது பாதியிற்பாதியாவது வாழைப்பழம் சேர்க்க. இது சர்க்கரைப் பொங்கலென்னப்படும்.

எள்ளோரை

அரிசியிற்பாதி எள்ளு சேர்த்தல் எள்ளோரையிற் சிறந்தது. கிடைக்காவிடின் பாதி அல்லது பாதியிற் பாதியாவது சேர்க்க வேண்டும்.

பருப்புப் பொங்கல்

இனி பயறன்னம் சொல்லப்படும். அரிசியிற்பாதி அல்லது பாதியிற்பாதியாவது பயறு சேர்த்துப் பாகஞ் செய்தல் பயறன்னமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

மஞ்சளன்னம்.

மேல்சொன்னவைகளும் கிடைத்த மட்டிலும் மிளகு சீரகம் மஞ்சள் கடுகு கலந்து பாகஞ்செய்யப்பட்டது மஞ்சளன்னமெனச் சொல்லப்படுகிறது. அவிசுகளுடைய இலக்கணமானது சொல்லப்பட்டது. வியஞ்சனங்களைச் சொல்லப்போகின்றேன்.

வியஞ்சனம்.

பயறு உளுந்து கொள்ளு காராமணி துவரை இவைகளைப் பொட்டில்லாமல் தூற்றித் தோலில்லாமலாவது தோலுடனாவது, பூசனிக்காய் பலாக்காய் சுரைக்காய் காலிங்கம் கண்டங்கத்தரி கத்தரிக்காய் கத்கரிக்காய் என்னுமிவைகளைத் தோலுடனாவது தோலில்லாமலாவது, வாழைக்காய் பெருங்காயம் கண்டங்கத்தரி மாங்காய் வெள்ளரிக்காய், அப்படியே கொடிவகைக் கிழங்குகளும் கிழங்கு வகைகளும் வேறுவித கிழங்குகளும் கொள்ளல் வேண்டும், அரிசி படியொன்றிற்கு வியஞ்சனங்களாவ்வொன்று மொருபலம் இருத்தல் வேண்டும்.

புதியவைகளாயும் பரிசுத்தங்களாயும் ஸமஸ்த குற்றங்களினின்றும் விடப்பட்டு நெய்யோடு சேர்த்துப் பசனஞ் செய்யப்பட்டவைகளாயும், தேங்காய் முதலானவற்றோடு கூடினவைகளாயும், மிளகு சீரகம் முதலானவற்றால் பக்வஞ் செய்யப்பட்ட அந்த வியஞ்சனமானது சிறப்பாக இருக்கிறது. அந்த வியஞ்சனங்கள் உப்பு நெய் புளிப்பு மிளகு முதலிய சேர்மானங்களோடு கூடினதாயும் இருக்க வேண்டும்.

உப்பு முதலியவற்றின் பிரமாணம்.

மரக்காலொன்றுக்கு உப்பு இருபது பலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. படியொன்றுக்கு மிளகு மூன்றிலொன்று அல்லது நான்கிலொன்று சேர்க்க. மிளகைப் பார்க்கிலும் நெய் இரட்டிப்பான அளவு சிறந்ததாக இருக்கிறது.

அமுதிற்குப் பயத்தம்பருப்பு பதினாறிலொன்று எட்டிலொன்று மூன்றிலொன்று சமம் அல்லது அதிகமாவது சேர்க்க வேண்டும்.

ருசியுள்ள பதார்த்தங்கள் சம்பாரம் மிளகு கடுகு பொடியோடும் பாகஞ் செய்ய வேண்டும். அவைகளிலே சில மாப்பண்டத் துண்டங்களாலும், கொள்ளுப் பொடி மிளகுப் பொடிகளாலும் முறையாகச் சேர்த்து செய்யப்பட வேண்டும்.

மோர்க்குழம்பு பச்சடி முதலியவை.

சுத்தமாகக் கடையப்பட்ட மோரை நெருப்பில் வைத்து சிறு தீயிற் பாகஞ் செய்யவேண்டும். வெல்லந்தோடு ருசியான பழங்களைச் சேர்த்தல் வேண்டும். இவ்வாறு பருப்பும் வேறு வஸ்துக்களும் பாகஞ் செய்யத்தக்க திரவியங்கள் சேர்ந்த நானுவித பலகாரங்களும் செய்தல் வேண்டும்.

நைவேத்யக் கிரியை.

சங்கவாத்யத்தோடு கூடினதாயும் குடை தீபம் முதலானவற்றோடு கூடினதாயும் வியஞ்சனம் முதலான மிகவும் சித்தமாகிய நைவேத்தியத்தை இறக்கி வைக்கவேண்டும். பரிசுத்தமாய் மெழுகப்பட்டு பஞ்சவர்ணப் பொடிகளாற் கோலமிட்டுள்ள பூமியில் உருக்கிய நெய்யினுற் பவித்திரங்களால் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். நெய்யினுலேயே மூன்று ஆகுதியை அங்க மந்திரங்களாற் குளிர்ச்சியாகும்படி நனைத்தல் வேண்டும். ஜலந்தால் பாத்திரங்களைச் சுத்தி செய்து ஜலத்தால் திரிபுண்டரத்தைக் குழைத்துத் தரிக்க வேண்டும்.

பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்ட நைவேத்ய பாத்திரங்களை முக்காலியின் பேரில் சங்கவாத்யத்துடனும் குடை விளக்கு முதலானவற்றுடனும் வைத்து வாசற்படியிலிருக்கிற ஜனங்களால் மறைப்பதற்காக, வழியில் ஜலத்தினுல் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். சகல பாத்திரங்களையும் ஜலத்தையு மவ்வாறே கொணர்ந்து முன்மண்டபத்தில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

கரணுத்யாயத்தால் நன்ருகச் சித்திக்கப்பட்ட லக்ஷணங்களாலே குறிக்கப்பட்ட ஸ்தல முதலானவைகளில் பரிசுத்தமான வாழையிலை முதலியவற்றை வைத்து அதன்மேல் வஸ்திரமிட்டு அதன்மேல் சாத்திர லக்ஷணத்துடன் வாய்ந்த கரண்டியுடன் பூர்ண சந்திரப்பிரகாசமுள்ள பாத்திரங்களை வைக்கவேண்டும். ஓம் (அகார உகார மகாரம்) என்னும் மூன்றக்கரத்தை ஜபிக்கவேண்டும் ஸமஸ்தமான வியஞ்ஜனங்களை நைவேத்யத்தின் மேல் வைக்க வேண்டும். புதிய பசுவின் நெய் கற்கண்டு உருசியுள்ள பழம் மாவடு (மாம்பிஞ்சு) குற்றமற்ற தயிர் முதலியவற்றைப் பரமசிவத்தின் முன்மண்டபத்தில் பரிசுத்தமான வெள்ளை வஸ்திர முதலானவற்ருல் பரப்பப்பட்ட முக்காலியின் மேல், பாத்திர முதலியவற்றை யடைந்த அவிசை வைத்து பச்சடி துவையல் வற்றல்களை கிரமப்படி யமைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தாற் புரோக்ஷித்து அஸ்திர மந்திரத்தாற் சோதித்து தேனுமுத்திரையால் அமிர்தீகரணஞ் செய்து நைவேத்யத்தில் புஷ்பம் வைத்து நிவேதித்தே பின்பு வலது கையில், சிரேஷ்டமான தீர்த்தத்தை விடல் வேண்டும்.

நைவேத்ய பாகம்.

உள்ளாவரணத்தி லிருக்கிற தேவர்கட்கு அவிசு வெவ்வேருக விருக்கவேண்டும். அவிசை நான்கு பங்காகச் செய்து மேற்பாகத்தை சிவத்தின் பொருட்டும், அதன் கீழ்ப் பாகத்தை அக்நிகார்யத்திற்காகவும், அதன் கீழ்ப் பாகத்தை பலிகார்யத்திற்காகவும், பாத்திரத்தில் மிகுதியாயிருக்கிற நான்காவது அம்சத்தை அர்ச்சகரின் பொருட்டும் கொடுக்க வேண்டும். அக்நிகார்யத்தின் மிகுதியும் பலியின் மிகுதியுமாகிய அவிசெல்லாம் அர்ச்சகருக்கே என்று இந்த சாஸ்திரத்தில் இப்போது சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு கிடைக்காவிடின் மனதினுல் நைவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும்.

பிராகார தேவதா நைவேத்யம்.

வெளியாவரணத்திலிருக்கிற தேவர்கட்கு நைவேத்யமானது வெவ்வேருக இருக்க வேண்டும். கிடைக்காவிடின் அவைகட்கு வெளியிலிருக்கிற பீடங்களில் திக்கு விதிக்குகளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தேவதைகளில் த்வாரபாலகர் முன்பாகப் பலி கொடுத்தல் வேண்டும்.

கிழக்கே உருத்திரர்களின் பொருட்டும், அவ்வாறே தெற்கில் மாத்ருக்களின் பொருட்டும், மேற்கு திக்கில் கணங்களின் பொருட்டும், வடக்கு திக்கில் யக்ஷர்களின் பொருட்டும், ஈசான்ய திக்கில் கிரகங்களின் பொருட்டும், ஆக்நேய திக்கில் அசுரர்களின் பொருட்டும், தென்மேற்கில் ராக்ஷசர்களின் பொருட்டும், வடமேற்கில் சர்ப்பங்கள் இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள் பன்னிரண்டு ராசிகளின் பொருட்டும், வடகிழக்கில் விச்வதேவ கணத்தின் பொருட்டும் பலி கொடுத்தல் வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே க்ஷேத்ர பாலகரின் பொருட்டு, வாயு திக்கு மேற்கு திக்குகளின் பாகத்தில் க்ஷேத்ர பாலகர் பலியையும் கொடுத்தல் வேண்டும் இவ்வெட்டுப் பீடங்களிலும் திக்குப் பாலகர்களுக்காவது பலியைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்வாரபாலகர்கட்கும் இரண்டாவது பூதங்கட்கும் இடபம் முதல் பலிபீடம் வரையில் ஆவரணக் கிரமமாயும் பலி கொடுக்கவேண்டும்,

எட்டு பன்னிரண்டு பதினறு முப்பத்திரண்டு பரிசாரகர்கள், யாதொரு தேவர்கள் உள்ளாவரண முதலான ஆவரணத்தி லிருக்கிருர்களோ அத்தேவர்கட்கு தனித்தனியாய், நைவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் விநாயகரை விசேஷ வுபசாரத்துடன் பூஜித்து; கூடுமானுல் ஸமஸ்தர்கட்கும் அவ்வாறு உபசாரத்துடன் பூஜை செய்ய வேண்டும். பிறகு கிழக்கேயிருக்கிற பலி பீடத்தில் விசேஷமாக பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலிமந்திரம்.

யக்ஷர் ராக்ஷதர் பைசாசர் பூதகணம் கந்தர்வர் கின்னரர் பித்ருக்கள் அசுரர் நாகர் இவர்களுக்கும், பிம்மா முதல் ஈச்வரர் வரையிலும் பிரணவம் முதலாக நான்காம் வேற்றுமையின் முடிவாகத் தத்தம் நாமபத மத்யத்தை யடைந்ததாக ஸ்வாஹா சப்தத்தின் முடிவாற் பலியினேற்பாடு சகலருக்கும் என்று சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பலியோடு பூதபலியுமிடல்வேண்டும். சமஸ்த திக்குகளின் த்வாரங்களால் நிறைந்திருக்கிறதாயும் மூன்று இரண்டு ஒன்றென்னுந் திக்குகளினிடைவெளியில் இந்திரன் முதல் ஈசானர் வரையில் தமது ஸ்வய கர்மங்களில் பலி கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு கர்ப்பக் கிரகத்தை அடைந்து ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மால்யத்தை யெடுத்து சண்டேசருக்கு நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும். எவை நிர்மலத்தை யடைகின்றனவோ அவை நிர்மால்யமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

சண்டேசருக்கு ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். சண்டேச நிர்மால்யத்தை விடவேண்டும். ஆழமான ஜலத்திலாவது அக்நியிலாவது பசுக்களுக்காவது நிவேதித்தல் வேண்டும்.

சரீரத்திற்கு மலபந்த மிருக்கிறபடியால் நிர்மால்யத்தை விஸர்ஜநம் செய்யவேண்டும். பிறகு அக்நி கார்யத்தைக் குண்டத்தின் சமஸ்கார பூர்வமாகச் செய்யவேண்டும்.

ஆருவது நைவேத்யவிதிபடல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

चण्डेशपूजाविधिः

अथ निर्माल्यशुद्ध्यर्थं चण्डेशार्चनमुच्यते ।
कुण्डं वा स्थण्डिलं वापि प्रासादायतनं द्विजाः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] महाकृतिः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] महाकृतिः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧௫

1[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௨௦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௨௫

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1[illegible] ௩௦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பா - 1 [illegible]

பா - 1 [illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௨௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
குண்டலக்ஷணவிதிர்நாம ஸப்தம: படல:।

ச்லோகம் - ௪௩½ ஆ. ச்லோகம் - ௨௨௨௭

பா - 1 ம்ருஜ்ஜாயிகா 2 [illegible]

௨

சிவமயம்

7-வது குண்டலக்ஷணவிதிபடல சந்த்ரிகை.

குண்டலக்ஷணம்.

பிறகு அக்நி காரியத்தின் சித்திக்காக குண்டலக்ஷணமானது சொல்லப்படுகிறது. அக்நிக்கு ஸ்தானம் குண்டம், மேடை என இருவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

முதலில் நூலினால் கிழக்கு மேற்காகவும் தெற்கு வடக்காகவும் முறையாக அளத்தல் வேண்டும்; பிறகு திக்குகளை யளந்தேற்படுத்தி விதிக்குகளை யுண்டாக்கி அஸ்த்ர நிர்மாணமான விருத்த குண்டமாவது நான்கு மூலைக் குண்டமாவது செய்தல் வேண்டும்.

நித்திய நைமித்திக காம்யாதிகளில், சாத்திரப்படி செய்யக் கூடாத காலங்களில், சுட்டதேனும் சுடாததேனும் செங்கற்களால் மந்திர ஹோமங்கட்குத் தக்கபடி சாஸ்த்ரோக்தமான குண்டத்தை அமைக்க வேண்டும்.

வருண மந்திரங்கட்கு குடத்தினுருவம் போலவும், வாயுதேவதா மந்திரங்கட்கு த்வஜம் போலவும், மகேந்திர மந்திரங்கட்கு வஜ்ராயுதம் போலவும், அக்நிக்கு அதன்கோணமான ஏழுமூலை வடிவாகவும் உத்தமாசிரியர்களால் குண்டங்கள் சொல்லப்பட்டது.

உத்தம மத்திம வீர்யமுடைய தேவதைகட்கு நாற்கோண குண்டமும், அதம வீர்யமுள்ள தேவதைகட்கு முக்கோண குண்டமும் ஸ்த்ரீரூபமுள்ள தேவதைகட்கு யோனிவடிவமுள்ள குண்டமும், ருத்திரதேவதாம்சங்கட்கு அர்த்தசந்திரவடிவ குண்டமும், சாந்த தேவதைகட்கு வட்டமும், திரிமூர்த்திகட்கும் கின்னரர்கட்கும் ஐங்கோணம், வித்யேச்வரர்கட்குத் தாமரைப்பூ வடிவமான குண்டங்களும் இந்த குண்ட விதியில் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்தம்பனத்திற்கு நாற்கோணம் கிழக்கு திக்கிலும்; தாபநத்திற்கு யோநி குண்டம் ஆக்நேயதிக்கிலும், மாரணத்திற்கு அர்த்த சந்திர வடிவம் தெற்கிலும் பதினாறு கோணம் தென்மேற்கிலும், சாந்திக்கு வட்ட வடிவம் மேற்கிலும், உச்சாடணத்திற்கு ஆறுகோண குண்டம் வாயுமூலையிலும் சொல்லப்பட்டதாகும். புஷ்டிக்குப் பத்ம குண்டம் வடக்கு திக்கிலும், மோக்ஷத்திற்கு எண்கோணம் ஈசான்

த்திலும். ஐம்பது ஹோமத்திலும் நூறு ஹோமத்திலும் அகலம் முறையே இரட்டிப்பாகும். ஆயிரம் பதினாயிரம் ஹோமங்களில் அகலம் முறையே ஒரு ஹஸ்தமும் இரண்டஸ்தமும், லக்ஷ ஹோமத்தில் நான்கு அல்லது ஆறு ஹஸ்தமும், கோடி ஹோமத்திற்கு எட்டு ஹஸ்த அகலமும் இருக்க வேண்டும். அதற்கு மேலாகவும் தாழ்வாகவும் இருக்கக்கூடாது.

யோனி குண்டம்.

குண்டமானது முழப்ரமாண மாகும். லிங்கத்திற்கு மிகவும் குறைந்த ஹஸ்தப்ரமாண குண்டம் போடவேண்டும். அவைகட்கு இரண்டங்குல வுயரமுதல் விருத்தி செய்து சமீபத்தில் முறையே இரண்டாவது மூன்ருவது பாகம் தள்ளி ஐந்தாவது அம்சத்தை முன்னே தள்ளி கோணத்தின் நான்காவது அம்சத்தைச் சுற்றுவதால் அரசிலைப்போன்ற ஆக்நேயதிக்குண்ட மேற்படும் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

அர்த்தசந்த்ர குண்டம்.

நாற்கோணமானது பிரிக்கப்படுமளவில் முதலும் முடிவுமாகிய பாகத்தை விட்டு நடுவிலிருக்கும் ஏழுபாகத்தைச் சுற்றுவதால் அர்த்த சந்திரன் போற்குண்டம் சொல்லப்படுகிறது. பிறையைத் தெற்கில் வைத்து வடக்கில் நூல் போடவும்.

திரிகோண குண்டம்.

வடதிசையில் நூற்போடுவதை மூன்றிலொருபாகம் விருத்தி செய்து மூன்று குறிகள் செய்வதால் ராக்ஷசதிக் குண்டமாகும்.

விருத்த குண்டம்.

இவ்விடத்துக் குண்டமத்தியத்தினுன்கு பக்கத்தினுங் கண்ட சூத்திரத்தின் பாதியில் எட்டிலொரு பங்கைத் தள்ளி சுற்ற விருத்த குண்டமாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அறுகோண குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்திரங்கட்கு ஆறில் ஒருபங்காக விருத்தி செய்து நான்கு குறிகளால் ஆறுகோணம் ஆகும்.

பத்ம குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்திரமானது எட்டாகப்பகுக்கும் அளவில் இரண்டு பாகத்தாற் கர்ணிகையாகும். அதற்கு வெளியில் ஒரு பாகத்தால் சிறுவிதழ்களைச் செய்யவேண்டும். மூன்ருவது பாகத்தில் தள

மத்தியங்களும், நான்காவது பாகத்தில் இதழ் நுனிகளும் சுற்றுவதால் பத்ம குண்டம் ஆகும். இதழ் நுனியை வெளியிற் காண்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி வேறு மற்றொரு விதமாக முன் விருத்த குண்டத்திற்குச் சமமான விருத்த குண்டத்தைச் செய்து நான்கு விதமாக மேகலையைப் பிரிக்க வேண்டும். அவ்வாறே உயரத்தையும் செய்து அரை அங்குலம் சேர்ந்த நாலங்குலத்தாற் கர்ணிகை ஆகும். மிகுதியை இதழாகச் செய்ய வேண்டும்.

எண்கோண குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்ரத்தில் பாதியிற் பத்திலொன்ருன பாகத்தை நான்கு திக்குகளிலும் அதற்கு வடக்கிலும் நியாசஞ் செய்ய வேண்டும். அந்த பிரமாணத்தாலே வேறு நான்கு கோணம் அடைவிக்க வேண்டும். அந்தச் சதுரச்ர க்ஷேத்திரத்தினுடைய சூத்திரத்தின் பிரமாணத்தால் அந்த கர்ண அளவாகிய அஸ்தங்களை அடையாளம் வைக்க வேண்டும். அவ்வடையாளம் எட்டுப் பிரிவாய் நூலினுல் அளப்பதால் எண்கோண குண்டமென்று சொல்லப்படுகிறது.

கண்டப்ரமாணம்.

அகலத்திற்குச் சரியாய் உள்ளாழம், மேகலையின் மிகுதியும் அவ்வளவினதே. கண்டப்ரமாணமானது யவப்ரமாணத்திலிருந்து முறையே விருத்தி செய்யப்பட்ட பெருவிரல் ப்ரமாணமும் முழ ப்ரமாணமும் இரண்டு முழப்ரமாணமும் ஆகும். இவ்வாறு கண்டப்ரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

மேகலையளவு.

ஓ அந்தணர்களே! மேகலைப் பிரமாணத்தைக் கேளுங்கள். ஒரு பிடி பிரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு மேகலை இரண்டங்குலம் மற்ற இரண்டு மேகலையும் ஒரு அங்குலம் அரை அங்குலக் கிரமமாகச் செய்யத்தக்கது.

ஒரு பிடி குறைந்த ப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு நேமியானது மூன்று அங்குல ப்ரமாணம். மற்ற இரண்டு மேகலையும் முறையே மூன்றங்குலத்திற் பாதியும் அதிற்பாதியும் கொள்ளத்தக்கது.

ஒரு ஹஸ்தப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு நேமி நாலங்குலம். மற்ற இரண்டு நேமியும் மூன்றங்குலமும் இரண்டங்குலமுமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டஸ்த குண்டத்திற்கு முதல் நேமி ஆறங்குலம், இரண்டா நேமி நாலங்குலம், மூன்ரு நேமி மூன்றங்குலமாகும்.

நான்கு ஐந்து ஹஸ்த பிரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் நமி எட்டங்குலம், இரண்டாவது ஆறங்குலம், மூன்றுவது நான்கங் லம் ஆகும்.

ஆறு ஹஸ்த ப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் மேகலை த்தங்குலம், இரண்டாவது எட்டங்குலம், மூன்றுவது ஆறங்குலம் சய்யத்தக்கது.

எட்டஸ்தப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் மேகலை ன்னிரண்டங்குலம், இரண்டாவது பத்தங்குலம், மூன்றுவது எட்டங் லம் சாத்திர சம்மதமாகும்.

குண்டத்தின் உருவம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே மேகலைகளின் ருவமும். அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாகவும் மேகலைகளினளவு சொல் ப்படுகிறது.

குண்டத்தினளவை இருபத்து நான்கு பாகமாக பிரித்து, அதனை ரண்டு மூன்று நான்கு பங்கு செய்து அந்த நான்கு பாகத்தில் ஒரு ாகம் ஏற்படுவது மாத்திர மாகும். அந்த ஒரு மேகலை ஆறங்குல ிஸ்தார உயரம் உண்டாகும். இவ்விடத்தில் மேகலைகள் அந்த ளவால் அகலம் உயரம் ஆகின்றன.

குண்ட நாபியினளவு.

குண்டத்தின் பிம்பத்தினுடைய பாதியளவினுலாவது மூன்றி லாரு பங்கினுலாவது நாபியானது சம்மதிக்கப்பட்டது. மேகலை ின் மத்யத்தை யடைந்திருக்கிற யோனியானது இரண்டு அங்குல ன்னதத்தோடு கூடியிருக்க வேண்டும். ஒரு பிடி, பிடிகுறைய ழம், முழம் இவைகளில் குண்டயோனி பிரமாணம் சொல்லப் ட்டது.

இரண்டு முழம் முதலான குண்டங்களுக்கு அகலத்தில் ரண்டு அங்குலம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நிகளத்தினுல் ன்று அங்குல மதிகமாயும், தன்னுடைய புஜத்தினுல் அதைப் ார்க்கிலும் உயரமுமாகும். ஸமஸ்த குண்டங்களுக்கும் யோனி ான து அதனதன்பாதி அளவாக நிர்மிக்கப்பட்டது.

குண்டத்தின் கோமுகம்.

பிறகு அரசிலை போலாவது அவ்வாறன்றி யானையி னுதட்டிற் ச் சமமாகவாவது குண்டத்தினளவுடன் கூடின கோமுகம் இருக்க வண்டும். யோனி முதல் நாபிவரையில் நன்ருகப் பிரகாசிக்கப் ட்ட கோமுகத்தில் நாபி இருக்கவேண்டும். குண்டங்களின்

மத்யமோ வென்ருல் அதன் பாதியளவாக நிர்மிக்கப்பட்டது. அதில் நாலில் ஒரு பங்கு ப்ரமாணம் பத்மத்தி னுகாரத்தை யுடையதாய் அது எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே ஆகும்.

மேடை குண்டங்களிருக்கவேண்டு மிடம்.

மண்டபத்தின் நடுவில் எண்பத்தொரு பதமுள்ள மேடை இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில் மூன்று பாகங்கள் செய்து நடுவில் குண்டங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

வேதிகையை நான்கு பங்காகச் செய்து வேதிகையின் குண் டத்தினடுவில் எப்படியாகிலும் ஒரு அம்சத்தையாவது அல்லது குண்ட சமூகத்தையாவது செய்ய வேண்டும்.

பிரதான குண்டம் வாயுகுண்டம் சோமகுண்டம் ஈசானகுண்டம் இவைகளில் கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது இருக்க வேண்டும். மற்றது ஈசான முகமாகும்.

ஏழாவது குண்டலக்ஷணவிதிபடல சந்த்ரிகை

முற்றிற்று.

—:*:—

॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌶𑍈𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌭𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍋𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 [illegible] 𑌹𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥
[illegible] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑌃 ।
𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑌾 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾 𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌜𑌟𑌿𑌲𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑍀 𑌚 [1]𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌲𑍇 ॥ ௧௦

𑌪𑌾 - 1 𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌸𑌃

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑍈𑌶𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑍀𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑌕𑌾𑌭𑌹𑌾𑌰 [illegible] 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍀 ।
𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌲𑌃 ॥
𑌤𑌤 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌲𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௦
𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌬𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।

ஶிஶ்நஸ்த்வக்த்ராதமேகஸ்ய ப்ரோக்தஃ பரிகீர்த்திதஃ ।
வேதிகே கேவலாக்நௌ வா ஶிவாக்நௌ யோஜயேத் ॥

ஶிவாக்நௌ வேதிகா ப்ரோக்தா பஞ்சாஸ்யாந்தே வா ஸம்ப்ரகீர்த்திதா ।
தத்ரைவ ஶிவவஹ்நிஸ்து வேதிகாக்நிஸ்து கத்யதே ॥ ௨௫

ப்ரஹ்மா விஷ்ணுஶ்ச மஹேஶஶ்ச தேவாஶ்சாந்யே ச யே ஸ்திதாஃ ।
ஸ்வாஹா போஜ்யாபாநஸ்தாபஸ்தம்பேஶ்வராஸ்ஸ்வமாயநஃ ॥

ஸத்யாஷாட்யஸ்யே சாந்யே பித்ரா வேதாம்ஸ்து ஸாயகாந் ॥
மாத்ராண்யந்யாநி ஶ்ரௌதார்த்தஃ பாராணஞ்ஜ ஸ்ம்ருதி ஜயா ।

ஸர்வேஷ்விஷ்டாநியமாயஜ்ஞ ப்ராஸ ஸம்வேஷ்டை காரிணஃ ॥
தத்ரேத க்ருதோ யோக்நிஃ வேதிகஃ பரிகல்ப்யதே ।

அதீக்ஷிதாஶ்ச விப்ராத்யாஃ வேதிகாக்நௌ து கேவலம் ॥
ஆயிகாரிண ஜாத்யாஜ்ஞா தீக்ஷிதா ஸர்வயோக்யகாஃ ॥

உபாஸ்யநோயே து குர்வாதௌ வைதிகம் பரம் ।
குண்டஸம்ஸ்காரபூர்வஞ்ச ஶைவாக்நிம் ஸாதயேத்ததஃ ॥ ௩௦

ஶிவாக்நிரேவ மந்த்ரேஷு ஸர்வேஷ்வயா ஶ்ரோதயோக்யகஃ ।
அதவா வேதிகே ஹோமே நிவர்த்யேத்த தந்த்ரகம் ॥

ஶைவோக்தகுண்டஸம்ஸ்காரம் க்ருத்வா சாக்நிஞ்ச தத்பரம் ।
நாஸ்யேஜாக்நா பதேந விப்ராத்யோத்தாதிவர்த்திநா ॥

தத்ஸ்வேந குர்யாத்ஸ்வபாவ போதநமேஶ்வராந் ।
நித்யாக்நிம் வேதயேத்யேஷ ஶிவாக்நிபி குண்டகே ॥

ஹவம் ஶிஷ்யஞ்ச ஸம்பாத்ய ஜாதஹோமாதஸ்வர்ணகைகஃ ।
விதிதஜ்ஞோபிகர்மாகல உபயோஸம்ஸ்காராய்ஸ்கம் ॥

க்ருத்வா வா குண்டஸம்ஸ்காரம் கர்மாதெளவேதிகஶைவகம் ।
வேதிகாக்ந்யவஸாநே து ஶைவம் ஸம்பாத்ய வாரணம் ॥

க்ருத்வா ஶிவாக்நிமந்த்ரேண ஸம்யோஜநம் நயேத் ।
ஸபத்நீஷ்டிகர்மாகல ஸாங்கமந்த்ர ஸம்ஸ்க்ருதம் ॥

ஸமாநத்ர வ்யக்தாயதஃ ஶ்ராவிதாநலஸாரதஃ ।
ஶிவாக்நிம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி கும்பலக்ஷணபூர்வகம் ॥

ததா கும்ப ஜலந்த்ரோணம் ப்ரஸ்தாஹம் வாய வாரிஜம் ।
ஸவர்ணாத்யம் ஹிதேது ஹஸ்தோத்ரவிதிர்தகம்

சதுஸ்த்ரிஞ்சுமாஸ்த்ரோ ஶைவமேகா ஷட்ஜ்ஞமா ।
மஹோஷ்ஸாத்யமா யோநிபர்யே ஸாஸ்த்ராத்ரமாஜ்ஞமா ॥

கண்டாஜ்ஞைஷ்ஜவாதகேந மஹர்ஷேர்ஹாவரி ஸ்திதஃ ।
ஸ்தண்டிலே தத்ஸாதே வா ஸம்ஸ்க்ருதேத்யக்நி ஸிவேஶயேத் ॥ ௩0

அஸ ஸ்ருதேத தூ வை குண்டே ஶிவாக்நிந்நைவ வியதி ।
அநிஷ்டே ஶிவாக்நௌ து ஹூதம் பவதி நிஷ்பலம் ॥

வீக்ஷணம் ஶிவமந்த்ரேண ப்ரோக்ஷணம் ஹ்ருதயமந்த்ரதஃ ।
பர்ணாக்ந்யாக்ஷணம் காயர்த்தாடநமஸ்த்ரமந்த்ரதஃ ॥

உல்லேகநாவகிரணபூரணம் ஸேசநந்தயா ।
குட்டநஞ்ச ததஃ குர்யாந் மார்ஜநந்ததஃ பரம் ॥

உபலேபஃ குண்டகர்த்தஃ குண்டஸ்ய பரிதாநகம் ।
கும்பாகர்தநஞ்ச பரிதிவிஷ்டராந்தரஸ ஸவ ச ॥

ரேகா சதுஷ்டயம் வஜ்ரகர்த்தி ஶ்ருங்காடகந்தா ।
ஸர்வத்ரகர்த்தஞ்ச பத்மாஸநமந்த்ரேண காரயேத் ॥ ௩௫

குஶேந ஹஸ்த ஸம்ஸ்க்ருத்ய தேவீம் வாகீஶ்வரீம் ந்யஸேத் ।
ததவாகீஶ்வரம் ஜ்ஞாத்வா யதாகாஶதலம் ஶிவம் ॥

த்யாத்வா ஸிதம்ஸமேஶாந்தம் ஸஜ்ஜீய்ய யதாவிதி ।
கல்ப்யம் பஞ்சாநநஸம்பாத்தம் ஸஹிதமேஶ்வதயோ ஸ்ஸ்ததஃ ॥

ஶம்பாத்யாவிதவஹ்நி பரணேஜநிதம் கதிவேஶ ।
ஸம்ஸ்காராந்ஜாதகாஸ ஜீஜாவாஸாஸ ப்ரஸம்ஸ்தமேவாந்நகம் ॥

கநாகூ வியாநெந ஐஞெ வாமித ஹியொஜயெக ।
கயக்ஷாதா ஷிதெரZகூ ஐயாவா நீய கூவிக ॥

தாஉவாதெ மாமாவெ வா விக்ஷணாதெ்யவிஃமொரயயெக ।
கூவ்யாஉாாமம் வரிதுஜ்ஜ வொாக்ஷயெ ஊதூவாரிணா ॥ ௫௦

கவவெநாவ கா்ணூர்ZY வொஊாநா யெகி விநூவெக ।
வஹ்நிபீஜம் ஷடஜெ்ஜூ வஹெ ஹுஂமொாஜந ஹுயெக ॥

உமிவெந வெளஷ்டஹெந யெநா உாஊாயாதெந வ ।
கபிஜீகஜதூ ஷவமிஜூ காமஂடமெஷூவ ஹூஊக்ஷிணீ ॥

தியா கூகவாZY ஜாநாஹூாம் விநூவெஷவநீஜதஃ ।
வாநீமீமஹஃநாடூாஹா ஹூாதூந ஹுஉாவம் யயா ॥

உமிவஉெஹெண மிக்ஷிவடு ஹூாதூரம் மிவவதூரெக ।
தொபவிதூா ஹுதொ உகவா ஹாஉபெதூா வஷிரயெநஃ ॥

உஹஃகஂகண உஹெ்ஜூண ஜஷூம் மஹஃவூ ாக்ஷணெ ।
ஷெவீஹஷெ ஹூஉாவயூா மஹஃாயாந நிதிதகூ ॥ ௫௫

வஷெூாஜாதம் வஶாவாஹூ ஹுஜஉயெநாஹாதிதூயூ ।
திமெஉஃகவா வாஂவவநிதிதம் வாஊ உவஃபெக ॥

மிாமெவாஹாதி ஹுஉதீஊஹொஹுயநெ வாநஃ ।
கவொாரெண வஊஹூவஃூ மிவமெவாஹாதிதூயூ ।

உகவா உஷெஃண மிவயா வகூாஜாநாஹு கூநூ ।
மிக்ஷ்யதிஹு தஉா கூகவா ஜாதகஊஃ தஜொநயெக ॥

வாமாஷெணாவஃநம் கூகவா கவவெநாஹாதிதூயூ ।
திமெநெவ தஉா காபஃாக வமிதகவூ மிவுதயெ ॥

காமடஊவஃூாமஹா வொாக்ஷூ ஹூாமஜாநா உமஜகாநு ।
உஹஃநாவஷீயஃ காமடவூ வஊஹா உஹூஊஹுதஃ ॥ ௬௦

ாக்ஷாயஃம் மிவவஹெஹூ வகூாணூஷ்ாடயெதூா ।
கூஹாதிதிதயெநாZY வகூாணாம் வாஷயெவிவா ॥

ஊாஊவநொாஉநாயஃஹு வஷிதூாநு வஹு ஹொாஊபெக ।
வதாவிஃமமதிஷம்வூாகாநு ஷொாடமாஜூாமெவஃூகாநு ॥

மாமாந ஹாஊகூரணெ கவாவாஹூாஹெூண ஹொாஊபெக ।
மிவாதிவஷிதி டிமியாநு உமிமஉெஹெ வாாஹூாழு ॥

விதொாவிஃஹஜஃநம் காபஃாநு உெவஊாஷா வ வமிஜயெக ।
ஜஂதூாதீநு ஜொாகவாஊாமூ வமிஜயெக வரிபிஷவி ॥

விஷூரெ வ கூஉெமெணவ வெஹாணம் ாஊதூஉெவ வ ।
விஷணீமா ஊஹுவஃூ வூாமாஷிவதவூஷவி ॥ ௬௫

ஹூஹீகவா வஷூகூஷவாஹெூண ஹூஹூக்ஷூ கவவெந தா ।
கவகாமூ வூதாவூாஹெள 1வா ஜூாஊூ வ தஉஹூதஃ ॥

உஹஃாஜெ மெணவ வஷஂவூயமூ ஜூாஊூ உயூஹா உயூதஃ ।
வாநாஜாஊூ உமிவெந உமிவம் வஷஂவூயமூ தஜீஉயொஃ ॥

தஊகூ வஹுக ஹூவூ வாஹி மகூஹு விநூவெக ।
வாவெ மாஂஹாம் வஊஹூவஃூ ஹூாதூநொ உகஷிணெநூவெக ॥

உஹஃாணா ஊாவரிஷூாதூா வமிஜயெஜூஉயெந தா ।
கூஜூஉஹெ்ஜூண வஂவொாக்ஷூ கவவெநாவகாமூ வ ॥

வூதாவூாஹெள மிவாஹெூணொஉாவூ தகூவவெந தா ।
காஹூமெஷூவொவரிஷாதூாதிஃ வூஉக்ஷிணஊாநயெக ॥ ௭௦

யொநூாம் வஂஷூாவூ வஂமூாஹூ உஹஃாஜூஉயநிதிஃதழு ।
வூாஜெமிகவவிதூஹாஜூாஷூாநாதிகஉயூஊழு ॥

திராஜெூாகவவநம் கூகவா கவவெநாதிஷமஊாவழு ।
தஉஹூம் வவநம் கூகவா ஹுஜஉயெநாதூ வஂஊாவம் ॥

[illegible] पवित्रं निक्षिप्य [illegible] तत्परम् ।
[illegible] तदा [illegible] कारयेत् ॥

[illegible] विनिक्षिप्य [illegible] ॥

सम्पूज्य [illegible] ।
ओङ्कारेण [illegible] ॥ १५

[illegible] ।
[illegible] होमयेत् ॥

[illegible] होमं समाचरेत् ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]
योजयेत् ॥

[illegible] संयोज्य [illegible] ।
[illegible] संयोज्य [illegible]
योजयेत् ॥ २०

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] प्रकल्पयेत् ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] विशेषतः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] शिवे ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] प्रकल्पयेत् ॥

[illegible] ।
[illegible] शिवयोः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ३०

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] समाचरेत् ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ३५

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍂𑌨𑌿 𑌮𑍋𑌦𑌕𑌾𑌪𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌕𑌂 𑌷𑌾𑌡𑌵𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌿𑌲𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௦௦

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 [1]𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾[2] 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃[3] ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌰𑍋𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌵𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌹𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇 ॥ ௧௦௫

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌂 𑌹𑌵𑌿
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌤𑌥𑌾 ।
𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍍 ॥

1 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 2 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 3 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃

𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 ॥

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑌣𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍈𑌶𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿 ॥ ௧௧௦

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾 [illegible] ॥

𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌃 ।
𑌗𑌣𑍇𑌶𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌮𑍇𑌵 ॥ ௧௧௫

𑌦𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌨 ।
[1]𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾
𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌜𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥

1 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂

ஸர்வம் விஸர்ஜயேச் சைவம் ஸாபேக்ஷ நிரபேக்ஷகம் |
ஸிம்ஹாஸநாத்யநந்தாந்தம் குண்டே ஸம்பூர்ணம் யஜேத் ||

பாணௌ ஶௌசே ஸமே ஸிக்தே ந ஸம்பூர்ண: ஸ்வயம் ஹவி: |
ப்ராயஶ்சித்தாநு ஸந்தாநம் குண்டே ஸம்பூர்ணிதே நஹி || ௧௨௦

ப்ராஸாதவாஹ்யே ஸம்பூர்ணே தேஶாந்தே நிஶி ஶர்வரே |
ஶைவாயதநம் யத்ஸர்வம் ஸம்பூர்ணாயேதி கல்பிதம் ||

ஸம்யோஜ்ய ஶ்ரோத்ரயோ: ஸ்தோமாய கல்பயேத் |
நிர்த்ரவ்யம் வநராநம் ஶிக்ஷணஞ்ச விஸர்ஜயேத் ||

ஶாராவாஸ்தக நாமாநாம் ஸம்ஸ்யேதாஹிமணஸ்ய ச |
பாவநீயக்ஷராத்மா ச நிர்த்ரவ்யம் ஶிவே யதா ||

ராந்த்ர ஹோமாதிஸ்ரேஷ்ட ஸமே ஸ்ருதே ப்ராதிக்ஷணே |
மாராஷ்வி ந நிர்த்ரவ்யம் ப்யாப்யாஸ ப்ராதிராஸ ச ||

ஸ்வஸ்திஸ்ரே ச யத்த்த ஜ்ஞாநவத்த ஸம்ஶய: |
நைவேத்யம் ஸாத்யம் ஸாத்ராணாம் அமிநீநாம் தாபயேத் ||

ஸ்நாநபாநீயஸ்ரமஶ்யைத்யாதி ஸிக்தா ஸவே த்தா |
ஸ்நாயாத் ப்ரக்ஷாலயே ஹாய நாஸே ராஶ்வ மயஸ்தயா ||

க்ருஶ்ய ப்ரயதோ அக்ஷா தைவதைவம் ப்ரணம்ய ச |
ப்ராந்தவஸித மாஸ்யத் ஶ்ருஸே நக்ஷஸம்ஹிதாம் ||

நிமத்ய ஶோபயா மாதோதே நாத்ஸ்வஷ்டி தேஹமி ||

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
அக்நிகார்யவிதிர்நாம அஷ்டம: படல: ||

ஶ்லோகம் - ௧௨௭½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௫௬௪½

—o—

உ

சிவமயம்

அக்நிகார்யவிதி படல சந்த்ரிகை.

அக்நி பேதம்.

அதன் பிறகு அக்நிகார்ய விதியின் கிரமத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன். அக்நி சார்யம் வைதிகம் மிச்ரகம் சைவமென மூன்று விதமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

கேவலம் வைதிகங்களான மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது வைதிகமாகும். வைதிக சைவ மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது மிச்ரமெனச் சொல்லப்படுகிறது. கேவலம் சிவ மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது சைவமெனச் சொல்லப் படுகிறது, அக்கிநி யுற்பத்திக்ரமம் சிவாஞ்ஞாரூபமான சிவாகமங் களில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மூன்று பரிதிகள் ஊர்த்வ சமித்துக்கள் ப்ரணீதை பிர்மகூர்ச்சம் இவைகளுடன் கூடினது யாதோ அது வைதிகாக்கினியென உத் தேசிக்கப்பட்டது. மிச்ராக்கிநியோ வென்ருல் வைதிகமும் சைவமும் கலந்தது.

அக்நி சொரூபம்.

சைவாக்நியானது இந்தச் சாத்திரத்தில் நான்கு பரிதிகளோடு கூடியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ப்ரணீதை பிரம்ம கூர்ச்சத் தோடுங் கூடினது வேத சம்பந்தமான அக்நியென்று நினைக்கத் தக்கது. அவ்வாறே அந்த வைதிகாக்நியோடு கூடின சைவாக்நி யானது மிச்ராக்நியன்ரு! ஓ அந்தணர்களே! மிச்ர வைதிக மென்கிற அக்நியினுடைய சொரூபத்தைக் கேளுங்கள்.

அக்நிபகவானுனைவர், ஓர் சரீரம், நான்கு கொம்புகள், இரண்டு சிரங்கள், இரண்டு முகங்கள், ஆறு கண்கள், இரண்டு மூக்குகள், ஏழு நாக்குகள், ஜடை யஞ்ஞோபவீதம், முஞ்சி அரை ஞாண், மூன்று பாதங்கள், ஏழு கைகள், ருஷப வாகனம் இவை களுடன் கூடினவராக வேதங்களால் சம்மதிக்கப்பட்டனர்.

வலது பாகத்தில் ஹிரண்யை கனகை ரக்தை கிருஷ்ணை யென் கிற நாக்குகள், இடது பாகத்தில் சுப்ரபை அதிரக்தை பஹுரூபை

யென்னும் நாக்குகள். இவ்வாறு மிச்ராக்னியாகிய வைதிகாக்னியில் நாக்குகள் உத்தேசிக்கப்பட்டன.

இரண்யை யென்பது மேற்குத்திக்கிலுள்ள நாக்கு, கனகை யென்பது மத்தியில் இருப்பது, ரக்தை யென்பது வடக்கு நாக்காகும். கிருஷ்ணை யென்பது தென்திக்கில் இருப்பது, சுப்ரபை யென்பது கிழக்குத்திக்கு நாக்காகும். அதிரக்தை யென்பது அக்நி திக்கில் இருப்பது, பஹுரூபை யென்பது ஈசான்ய திக்கு நாக்காகும். இவ்வாறு நாக்குகளின் இடம் சொல்லப்பட்டது.

ஓ அந்தணர்களே! மேல் சைவாக்நியானது சொல்லப்படுகிறது; நிர்மல சித்தர்களாய்க் கேண்மின்! சைவாக்நியைச் சிவப்பு வர்ணமாயும் ஐந்து முகத்தோடு கூடினதாயும் மூன்று கண்களை யுடையதாயும் ஏழு நாக்குகளோடு கூடினதாயும் பத்துக்கைகளை யுடையதாயும் மைஸ்ந ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் சிவப்பு வஸ்திரத்தை யுடுத்திக் கொண்டிருப்பதாயும் தாமரை புஷ்பத்தின் மே விருப்பதாயும் பத்மாசனமிட்டு உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பதாயும் பத்தாயுதங்களோடு கூடினதாயும் பாவிக்க, கனகை பஹுரூபை அதிரக்தை சுப்ரபை கிருஷ்ணை ரக்தை இரண்யை யென்னும் நாக்குகளுடனும் தியானிக்க. மேன்முகத்தில் மூன்று நாக்குகளும் மற்றவை கிழக்கு முதலாகவு மிருக்கின்றன. இவ்வாறு சைவாக்நியின் தியானம் உத்தேசிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு அக்னியானது மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

வைதிகாக்னியானது கார்ஹபத்யம் தக்ஷிணாக்நி ஆகவநீயம் என மூவிதமாகும். அவைகட்கு பயனை இவ்விடத்தில் புத்திமானை ஆசாரியர் சைவஞ் சேர்ந்த வைதிகாக்னிகளி னுற்பத்தியில் செய்விக்க வேண்டும். ஆசாரியர் சாஸ்திராநுசாரமான சைவாக்நியைக் கொணர்ந்து சித்தப்படுத்த வேண்டும். மிச்ராக்நியை யாகிலும் சித்தப்படுத்த வேண்டும். அந்த அக்நி சாதன விஷயத்தில் விதியும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அக்நியினுபயோக பேதம்.

கிரஹஸ்தர்களுக்கு கார்ஹபத்யமும்; பித்ருக்களுக்கு தக்ஷிணாக்நியும்; மற்றவர்கட்கு தேவ சம்பந்தமான ஆகவநீயமும் விதிக்கப்பட்டது. பால யௌவன விருத்தமென்னும் மூன்றக்நி முறையாகக் கூறப்பட்டன.

அக்நி பருவம்.

சிவாக்நியின் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் சம்பத்திற்காக பாலாக்நியும், உத்ஸவத்தில் யௌவனக்நியும், நித்யாக்நியில் விருத்தாக்நியையும் சேர்க்க வேண்டும். விருத்தாக்நி மற்ற கார்யங்களிலும் சேர்க்கக் கூடும். சாஸ்திராநுசாரமான சிவாக்நியை உற்பத்தி செய்வதற்காக விதி சம்மதிக்கப்பட்டது.

அக்நி பேத பலன்.

சிவாக்நி மிகச் சிறந்தது, வைதிகாக்நி மத்யமம். தனித்த வைதிகாக்னியில் சிவமந்த்ரங்களைச் சேர்க்கலாகாது. சிவாக்நியில் வைதிக மந்திரங்களும் மற்றவைகளும் கூறப்பட்டன.

அக்நிவிதி - வைதிகாக்நி.

அவ்வாறே மிச்ரவக்நியானது வைதிகாக்நியாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் உலோகபாலகர்களும் மற்றத் தேவர்களும் வேதவ்யாசர் போதாயனர் ஆபஸ்தம்பர் ஆச்வலாயனர் சத்யாஷாடர் மற்ற யாவர்களும் என்னிடத்திலிருந்து, பரம பிரயோசனங்களையுடைய வேதங்களையும் மற்றுமுள்ள சாஸ்திரங்களையும் புராணத்தையும் அவ்வாறே மிருதியையும் கேட்டு, போதயானுதி சூத்திரங்களால் நியமிப்பதற்காக விரிவைச் சுருக்கமாகச் செய்தவர்கள். அவர்களுடைய சம்மதத்தாலே செய்யப்பட்ட யாதொரு அக்நியோ அது வைதிகமென்று உறுதியாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தீக்ஷிக்கப் படாதவர்களாகிய பிராமணர் முதலானவர்கள் சாமான்யமாய் வைதிகாக்னியில் அதிகாரிகளென்று சொல்லப்பட்டது,

மிச்ராக்நி விதி.

தீக்ஷை பெற்றவர் சகலத்திற்கும் யோக்யர்கள். வைதிக சைவாக்னியைச் செய்வோர் முதலில் வைதிகாக்நியை வேருகச் செய்து பிறகு குண்டங்களின் சமஸ்கார பூர்வமாய் சைவாக்நியைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு இரண்டிற்கும் யோக்யமாக மிச்ராக்நியானது உத்தேசிக்கப்பட்டது.

அவ்வாறன்றி, வேதசம்பந்தமான ஹோமமானது நிறைவேறுமாயின் அதன் பிறகு சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட ஸமஸ்காரங்களைச் செய்து அதற்கு முன்பாக அக்நியை ஸ்தாபனம் செய்து நாபியிலிருக்கிற அக்நியில் அபானத்தினுல் அடக்கி உதானவாயு வ்யாபாரத்தினுல் அவைகளின் பீஜாக்ஷரத்தால் முறையே சத்யோஜாதம் வாமதேவம் அகோரம் தத்புருஷம் ஈசானம் என்கிற மந்திரங்களால் நித்யாக்நியில் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். மறுபடியும் சிவாக்னியையும் குண்டத்திற் சேர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு மிச்ராக்நியைச் சம்பாதித்து ஸமஸ்த மந்திர சமூகங்களுடன் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

வைதிக சைவன், அந்தியேஷ்டி முதலான கர்மத்தில் வைதிக சைவங்களின் கலப்பான அக்நியையாவது, குண்டங்களின் சமஸ் காரத்தையாவது முதலிற் செய்ய வேண்டும். வைதிகாக்நி முடிவில் சைவாக்நியைச் சேகரித்து வேறிடத்தில் வைத்து அவ்வைதிகாக்நி யுடன் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு அந்தியேஷ்டி முதலிய கர்மத்தில் மிச்ராக்நியைச் சேர்ப்பது சாத்திரசம்மதம். இந்த அந்தி யேஷ்டி கர்மத்தைப் பார்க்கிலும் வேறு விஷயத்தில் சிரத்தாபத்தியை யநுசரித்து வேருகச் செய்யத்தக்கது.

சைவாக்நி விதி.

சைவாக்னியைக் குண்டங்களின் லக்ஷண பூர்வமாகச் சேர்த்துக் கூறப்போகின்றேன். அவ்வாறு நித்யகார்யத்தில் இச் சித்த சமஸ்த பலனைத் தருவதான குண்டமானது நாற்கோணமாகவும் விருத்தாகிருதியாகவும் பத்மாகிருதியாகவும் ஒரு முழப் பிரமாணம் நிர்மிக்கப்பட்டது, குண்டத்தின் மேகலைகள் மூன்ருயின் முறையே நான்கு மூன்று இரண்டு அங்குலங்கள். ஒரு மேகலையாயின் ஆறு அங்குலமாக இருக்க வேண்டும். யோனியானது யானை யுதட்டிற் கொப்பாகும். குண்ட நடுவில் பன்னிரண்டங்குல அளவாக இருக்க வேண்டும். கண்டமானது பெருவிரல் பிரமாணமாக நடுவின் பள்ளத்தின் பேரிலிருக்க வேண்டும்.

மேடையின் மேலாவது ஸ்மரிக்கப்பட்ட குண்டத்திலாவது அக்நியைப் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். ஸமஸ்காரஞ் செய்யாத குண்டத்தில் சிவாக்நியானது சித்திக்கவே மாட்டாது. சிவாக்நி யானது ஜ்வலிக்காம லிருக்குமாயின் ஹோமம் செய்வது பலனில்லாத தாகும்.

✻1. சிவமந்திரத்தால் பார்த்தல், 2. அஸ்திரமந்திரத்தால் புரோக்ஷித்தல், 3. அஸ்திர மந்திரத்தால் தாடனமும் 4. கவச மந்திரத்தால் அப்யுக்ஷணமுஞ் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே 1. தோண்டுதல், 2. தோண்டின மண்ணை யெடுத்தல். 3. மறுபடி பூரித்தல், 4. நனைத்தல், 5. மீட்டும் கெட்டித்தல், 6. துடைத்தல், 7. மெழுகுதல், 8. கலாமய கற்பனம், 9. குண்டபூஜை, 10. அக்நியைச் சூழப்போடும் சாகை, 11. அக்நியைச் சூழப் போடுகிற தர்ப்பாசனம், 12. நான்கு கோடு செய்தல், 13. வஜ்ர மாகச் செய்தல், 14. நற்சவுக்கமாகச் செய்தல், இந்த ஸமஸ்த மான 14 ஸம்ஸ்காரங்களையும் புத்திமானனவன் அஸ்திரமந்திரத்தாற் செய்யவேண்டும்.

அவ்விடத்தில் ஆசனமந்திரத்தை சங்கற்பித்து வாகீச்வரி தேவியை ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். ஆகாசரூபியான வாகீச் வரரை தியானித்து, க்ரீடிப்பதற்காக ஈசான்ய திக்கில் சாஸ்திரப்படிச் சேர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

பிறகு கற்பவிதிப்படி வாகீச்வரீ வாகீச்வரர்களுடைய சுத்தான்ம தத்துவத்தோடு அரணியிலிருந்து உண்டு பண்ணப்பட்ட அக்நியை யும் சமித்துக்களையும் குண்டத்திற் போட வேண்டும், சூரியகாப தாக்நி அல்லது பிராம்மணர் வீட்டிலுண்டான அக்நியை அநுகற்ந் விதியால் சிவமந்திரத்தாற் பரிசுத்தம் செய்து சேர்ப்பித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி கற்பத்தையறிந்தவன் சூரியகாந்த முத லானவற்ருல் கற்பாக்நியைச் செப்பு பாத்திரத்திலாவது மடக்கிலா வது கொணர்ந்து பிறகு வீக்ஷண முதலான நான்கு ஸம்ஸ்காரங் களால் சோதிக்க வேண்டும். ராக்ஷஸாம்சமான கரிநிறத் துண் டத்தை நீக்கி அஸ்திர தீர்த்தத்தாற் புரோக்ஷித்து, கவச மந்திரத்தி னுல் அவகுண்டானஞ் செய்து பிறகு (ஐமுனுய) வன்னிசைதன் யாய நம என்று நியசிக்க வேண்டும். அக்நி பீஜத்தை ஷடங்க மந்திரங்களிற் சேர்த்து அக்நியைச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வௌஷ டந்த மூலமந்திரத்தால் தேனு முத்திரை காட்டி அம்ருதீகரித்துப் பூஜித்து குண்டத்தை முன்றுமுறை பிரதக்ஷணம் செய்து பிறகு முழந்தாள்களைப் பூமியிற்படியவைத்து விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். வாகீச்வரியை குண்டத்தின் கர்பபநாடியில் தனக்கு எதிர்முகமாக இருக்கும்படிச் செய்து, மூலமந்திரத்தினுல் ஆவாகித்து, தனதான் மாவைச் சிவம்போல் பாவித்துப் பிறகு ஜலபிந்துவைக் கொடுத்து சிறப்பான விறகுகளால் மூடவேண்டும்.

கற்பத்தைக் காப்பாற்றும் மொருட்டு அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப்பட்ட தர்ப்ப கங்காணத்தை கர்ப்பாதான நிமித்தமாகத் தேவி யின் கையில் இருதய மந்திரத்தாற் கட்டி சத்யோஜாத மந்திரத்தால் பூஜித்து, இருதய மந்திரத்தினுல் மூன்று ஆகுதியை எள்ளினுற் கொடுத்துப் பும்சவன நிமித்தம் வாமதேவ மந்திரத்தால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். சிரோமந்திரத்தால் மூன்று எள்ளாகுதியும் மறுபடியும் சீமந்தோன் னயநத்தில் அகோரமந்திரத்தாலர்சித்து சிகாமந்திரத் தால் மூன்று எள் ஆகுதி கொடுத்தும், தர்ப்பத்தால் சிகாமந்திரத்தால் முகம் அங்கம் இவையின் கற்பனையும், பிராயச் சித்தத்தையும் அப் பொழுது செய்து பிறகு ஜாத கர்மத்தை செய்ய வேண்டும்.

✻ இதில் 4 பொது சுத்தியும் ஏனையது 14ம் குண்டத்திற்கு மட்டும் ஆனது பற்றி பிரித்துக் கூட்டப்படுகிறது. 4. ஸமமாக் குதல் 11 கலா ரூபமாகச் செய்தல் 12. ஸூத்ரவேஷ்டனம் இவ் வாறு பத்ததிக்காரர்களது அபிப்ராயம். அனுஷ்டானமும் இதுவே.

ஜாதகர்மத்தின் பொருட்டு தத்புருஷ மந்திரத்தால் அர்ச்சித்து, கவச மந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதியை எள்ளினுலேயே செய்ய வேண்டும்.

ஜநனுசௌசநீக்கம்.

குண்டத்தை அர்க்ய ஜலத்தாற் புரோக்ஷித்து, கிழக்குநுனி யாகவும் வடக்கு நுனியாகவும் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி சிவாக்நியை ரக்ஷிப்பதற்காகக் குண்டத்தின் நான்கு பக்கத்திலும் அஸ்திர மந்திரத் தால் திருமுகமண்டலத்தை அப்போது விகஸிப்பிக்க வேண்டும். பிறகு ஹ்ருதயமந்திர மூன்று ஆகுதியினுலே முகங்களுடைய புஷ்டிக்காகவும் சௌனு ஜலத்தைப் போக்குவதற்காகவும் ஐந்து நல்ல விறகுகளால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

நாமகரணத்தில் ஈசானமந்திரத்தை ஆவாஹித்து, இருபத்து நான்கு எண்ணுள்ள பதினறு அங்குல நீள சமித்துகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஓமம் செய்ய வேண்டும். நீர் சிவாக்நி ரூபமென்று மூலமந்திரத்தை முன்னிட்டு சொல்ல வேண்டும்.

அக்னி பித்ருக்களுக்கு கங்கண விசர்ஜனக்தைச் செய்து, மேகலைகளில் இந்திரன் முதலான லோகபாலகர்களைப் பூஜிக்க வேண் டும். சூழப்போடும் சமித்துகளிலும் சூழப்போடுந் தர்ப்பாசனங் களிலும், பிரமாவையும் உருத்திர மூர்த்தியையும் முறையே பூஜிக்க வேண்டும். விஷ்ணு முதல் ஈச்வரர் வரையும் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் முறையாகப் பூஜிக்க வேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தால் ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களை கிரகித்து கவசமந் திரத்தால் புரோக்ஷித்து அவகுண்டனம் செய்து அக்னியில் காய்ச்சி அதன் முன்பாக சுற்றி தர்ப்பையின் நுனியால் நடுவில் தொட்டு நடு பாகத்தைச் சுற்றி விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்,

மறுபடியும் மூலமந்திரக்தாற் சுற்றி அவ்விரண்டின் அடியைப் பரிசித்து, அந்த ஐந்து முகத்தையும் விந்யகித்து ஸ்ருக் பாத்திரத்தில் சத்தியையும் ஸ்ருவத்தில் சிவத்தையும் பூஜித்துத் தனக்குத் தென் புறத்தில் தர்ப்பைகளின் மேல் இருதய மந்திரத்தால் வைக்க வேண்டும்.

நெய்யை ஆஸ்திர மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து கவசமந்திரத் தால் அவகுண்டனம் செய்து, சிவாஸ்த்திரத்தால் அக்நியிற் காய்ச்சி அந்த நெய்யை கவசமந்திரத்தால் உத்வாசனம் செய்து குண்டத் திற்கு மேலேயே மூன்றுமுறை பிரதக்ஷிணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பின் நெய் பாத்திரத்தை யோநியின் மேல் வைத்து இரண்டு தர்பை நுனியால் ஒட்டை ஜாண் பிரமாணத்தில் பவித்திரஞ் செய்து பெருவிரல் மோதிரவிரல் நடுவிரல்களாற் கிரஹித்து, மூன்று முறை பவித்திரத்தை நெய்யிற் ருேய்து; கவசமந்திரத்தால் அக்நிக் கெதி ராக வைத்து, உத்பலவனம் போல் நெய்யிற் ருேய்த்து இருதய மத்திரத்தால் தனக்கெதிர் முகமாக ஏத்தி முடிச்சை நீக்கி அக்நியில் பவித்திரத்தைப் போட்டு நெய்யை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜ்வலிப் பித்துப் பிறகு நெய்யைப் பார்த்துப் புத்திமானுனவன் நீராஜனத்தை செய்தல் வேண்டும்.

குறைக் கொள்ளியை அக்நியில் வைத்து நெய்யை அங்கமந் திரங்களாற் புரோக்ஷித்து அபிமந்திரிக்க வேண்டும். தேநு முத்திரை யோடு கூடின மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரித்து அந்த மூலமந்திரத் தாலேயே ஓட்டைச்சாணளவு இரண்டு தர்ப்பைதளால் நிர்மிக்கப் பட்ட பவித்ரத்தை ஓங்காரத்தால் அவ்விடத்தில் விந்யசித்து நாடிகள் மூன்றைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

நடுவிலிருந்து நெய்யை யெடுத்து ஸ்வாஹாகாரப் பிரணவங் களுடன்கூட அக்நயே! ஸ்வாஹா சோமாய ஸ்வாஹா என்கிற மந்திரத்தினுல் வலது இடது பக்கங்களில் ஹோமம் செய்ய வேண் டும். நடுவில் அக்நி சந்திரன்களோடு கூடின ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். அக்நயே ஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹா என்று நான்கா வது வேற்றுமையை முடிவாகச் சேர்த்து ஆகுதியைச் செய்ய வேண் டும்; அந்த நெய்யின் துளியைச் சிந்தி அந்த நெய்யினுல் மற்ற நெய்யைச் சோதிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரிவு சுக்கில பக்ஷத்தில் ஆகும்.

கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் சூரியாஹுதி யாரம்பமாக செய்ய வேண்டும்,

மூன்று நெய்யாகுதியினுல் அக்நிக்கு முகங்களி லபிகாரத்தைத் தத்தம் மந்திரங்களாற் கூடினதாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். பின் சத்யோஜாத மந்திரத்தை வாமதேவத்தோடு சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வாமதேவ மந்திரத்தை அகோர மந்திரத்தோடு சேர்ப் பித்து, அதை தத்புருஷ மந்திரத்தோடு சேர்ப்பித்து, அதை ஈசானத் தோடு சேர்ப்பித்து, அதைச் சிவத்தோடு சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு முகங்களின் சேர்க்கையை யொன்ருகச் சேர்த்துத் தத்தம் மந்திரங்களோடு சத்யோஜாத முதலாகச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இஷ்டப்படி முகத்தைக் குண்டத்தினளவாகச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு அன்னப்ராசன முதலாக சௌளம் வரையுள்ள சம்ஸ் காரங்களின் சித்திக்காகவும், வௌஷடந்த மூலமந்திரத்தால் விசேஷ

மாக ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களால் நடுவிலிருக்கிற நாக்கிற் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும். சருநிமித்தமாகவும் தூபதீபங்கட்காகவும் ஹவிஸுக்காகவும், முயற்சியுடன் குண்டத்திலிருந்து அக்நியை எழுப்பிப் பாதங்களைச் சமமாக வைத்து கிரஹிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

கிழக்கில் சருபுரோடாசங்களுக்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களும் செய்தபிறகு அழைக்கப்படவிருக்கும் சிவாக்நியில் பரமசிவம் ஆவாகிக்கப்பட்டபின் ஹோமம் செய்யத் தக்கது. அக்னியை ஆவாகிக்கப் பட்ட பிறகு ஓ அக்நியே! நீர் எந்தக் காரணத்தால் ஈச்வர சம்பந்தமான உயர்ந்த பரிசுத்தமான தேஜஸோ அந்தக் காரணத்தால் உம்முடைய இருதய கமலத்தின்கண் சிவத்தை ஸ்தாபித்து நான் சந்தர்ப்பணம் செய்யப் போகின்றேன் என்று பிரார்த்தித்து, அந்த அக்நியினுடைய இருதய கமலத்தில் யோக பீடத்தை விந்யசித்துப் பிரகாசமாயும் மிகவுஞ் சிறந்ததாயும் சிரேஷ்ட மாயுமுள்ள மூர்த்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். அம்மூர்த்தி யினிடத்திற் பரமசிவத்தை ஆவாகனுதி முத்திரைகளாற் சமீபிக்கச் செய்து, வெளியில் அந்த மூர்த்திக்கு போகாங்கங்களை கற்பிக்க வேண்டும். சமீபத்தை அடைகிற வுபாயமாய் வெவ்வேருகப் பிரகாசமான அவயவங்களை த்யானித்து உத்ஸாகித்துப் பரமீகரித்துச் சிவமுகம் அக்நி முகங்களுடைய சேர்க்கையைச் செய்து, அக்நியினுடைய நாசியிலிருந்து வெளிவந்ததாகிய சோதியை யாகஸ்தானத்தில் பரமசிவத்தோடு ஒன்றுய்விட்டதாக நன்றுய் சிந்திக்கவேண்டும். பிறகு நாடிகளின் சேர்க்கையைச் செய்து, சிவாஞ்ஞையை பிரார்த்தித்து சிவத்தை உத்தேசித்து திருப்தி செய்யவேண்டும்.

சிவாக்நி விசேஷம் அவற்றின் ஜபசங்யை ஹொம திரவ்யங்கள் முதலியன.

ஓ பிராமணச் சிரேஷ்டர்களே! சிவமந்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பத்திலொரு பங்கு அக்நியைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும். நூறு ஐம்பது இருபத்தைந்து இருபது அல்லது பத்தாவது, ஆன்மார்த்தத்திலாவது பரார்த்தத்திலாவது நாடோறும் ஒரு காலமாவது இரண்டு காலமாவது மூன்று காலமாவது ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். நெய்யில்லாமற் போனுல் கறுத்த நிறமுள்ள எள்ளுகளால் ஹோமம் செய்யத்தக்கது. நெல்லுகளாலாவது சமித்துகளாலாவது தயிராலாவது யவதான்யங்களாலாவது திரிபலங்களாலாவது வில்வ பத்திரங்களாலாவது, சிவயாகத்திற்குரிய நல்ல புஷ்பங்களாலாவது, சிரத்தை திரவ்யம் இவைகளை யநுசரித்து ஹோமமானது செய்யத் தக்கது.

மிருக முத்திரை வாராக முத்திரை சங்கினி முத்திரை என்பவைகளில் யாதானு மொன்றைக் காட்டி, கூறப்பட்ட அளவுகளால் எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமோ அவ்வாறு திரவியங்களை வேருக ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

நல்லெண்ணெய் தேன் பால் இவைகளின் ஆஹுதியானது ஸ்ருவபாத்திர அளவாக செய்ய வேண்டும். ஒற்றைச் சிறங்கைத் தயிரினுலும், பக்ஷணம் பாயசங்களின் ஆஹுதியானது ஒரு பலத்திற்குக் குறையாமல் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

வரிசையாய் ஐந்து நுனிவிரல்களையுடைய பிடிகளால் ஸமஸ்தமான பக்ஷணங்களையும் எள்ளுகளையும் பொரிகளையும் ஸ்வரூபத்துடன் பழங்களையும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். கையினுற் பிடித்த பிண்டமளவு கீரை கிழங்கு வர்க்கங்கள், தன் முக்கியமான பாகத்தில் எட்டிலொன்றும் வேர்கள் மூன்று துண்டாகவும் கொடி கிழங்கு வர்க்கங்கள் இரண்டு அங்குல முள்ளவைகளாகவும், பொரியோடு கூடின தானியமும், கவளப் பிரமாணமுள்ள சமஸ்த அன்னத்தையும் பிறகு அவிசன்னத்தையும் முடிவிலே தாம்பூலத்தையும் நிவேதனஞ் செய்ய வேண்டும்.

கசப்பான பிண்ணுக்கு அபிசாரங்களில் ஹோமஞ் செய்க.

பிறகு பிரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரித்துப் பக்தியினுற் ருேத்திரஞ் செய்து, பூஜித்து ஸமர்ப்பித்து, உத்ஸாகிப்பித்து விசர்ஜனம் செய்ய வேண்டும்.

சிவத்தை வியாகிருதிகளால் திருப்தி செய்து பிறகு சிவாக்நியை அவ்விடத்திலேயெ சந்தோஷிப்பித்து நாடோறும் காப்பாற்ற வேண்டும்,

குண்டத்திலேயோ வென்னில் மூவித அக்நியை மூவித விதியால் பாவிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் தேவர்கட்கு ஈசரான பரமசிவத்தைப் பூஜித்து, அங்கங்களை விசர்ஜிக்காமல் பிடிக்க வேண்டும். பிறகு பரமசிவம் எப்பொழுது விசர்ஜிக்கப்பட்டாரோ, அப்பொழுதே சண்டேசுர பஸ்மம் ஆகும்.

எவ்வாறேனும் குண்டத்தில் அக்நியை விசர்ஜித்து வேறிடத்திலாவது அக்நியைக் காப்பாற்ற வேண்டும். காப்பாற்றப்பட்ட அக்நியானது அவிந்து போமாயின் உபவாசம் செய்து அகோர மந்திரம் ஜபிக்க வேண்டும்.

அக்நி சாந்தி.

பிறகு சாந்திக்காக வெகு ரூபமெனும் அகோர மந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும். ஹோமமாவது செய்ய வேண்டும். அவ் விடத்திலேயே பூமியில் மண்டலத்தைச் செய்து, அந்தர் பலி யென்னும் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு கிழக்கே கந்த புஷ்பாதிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட பலகையில் ருத்ரமூர்த்திகளின் பொருட்டுப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறே தெற்கில் மாத்ருகைகளின் பொருட்டும், மேற்கில் பிரதமகணங்களின் பொருட்டும், வடக்கில் யக்ஷர்களின் பொருட்டும், ஈசான்யத்தில் கிரகங்களின் பொருட்டும், ஆக்நேயத்தில் அசுரரின் பொருட்டும்; தென்மேற்கில் ராக்ஷதரின் பொருட்டும், வடமேற்கில் நாகரின் பொருட்டும், மண்டலத்தின் நடுவில் நக்ஷத்திர ராசிவர்க்கங்களின் பொருட்டும் அவ்வாறே விச்வதேவ கணங்களின் பொருட்டும் ச்வேச்சையாய்ப் பலியானது கொடுத்தல் வேண்டும். வாயு மேற்கு திக்குகளில் க்ஷேத்ர பாலகர் பலியிடல் வேண்டும்.

ஆன்மார்த்தத்திற்கு வீடு முதலான விடங்களிலும் தேவாலயத்திலும் இவ்வாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டது. நந்தி முதலாகிய பரிவாரங்கட்குப் பலியை வெவ்வேருகக் கொடுக்க வேண்டும். முடிவில் இவ்வாறே சகளீகரிக்கப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவனுய்ப் பரிசுத்தனுக ஆசமனஞ் செய்து அக்நிகார்யத்திற்காகப் பலியைச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு சிலலிங்கத்தின் சமீபத்தில் சென்று, கடைசியாகச் செய்ய வேண்டிய கிருத்தியத்தைச் செய்து சங்கீத முதலாகிய உபசாரங்களாலும் மறுபடியும் சிவபெருமானைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு புத்திமானுகிய ஆசாரியரானவர் பரார்த்தமாகத் தேவாலயத்தில் நித்யோத்ஸவத்தைச் செய்ய வேண்டும். சமீபத்தில் சுத்தமென்று பிரசித்தமான நிருத்தனத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். உச்சவத்தையும் சுத்த நிருத்தனத்தையும் வீட்டின் முன்பாகச் செய்யலாகாது. முடிவில் மஹேச்வரரானவர் எப்படிச் சந்தோஷிக்கப்படுவாரோ அப்படியே கானத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பூஜித்து அர்க்யத்தை மேற்கு முகமாகக் கொடுத்துப் பராங்முக முத்திரையைக் காண்பித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் அங்கங்களை உத்தாபனஞ் செய்து சங்கார

கர்த்தாவாகிய சிவபெருமானை த்யானித்து மூர்த்தியை மூர்த்தியில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். மறுபடியும் சிவபெருமானைப் பூஜித்து ஹிருதய மந்திரத்திற்குப்பின் ப்ராசாத மந்திரத்தை உச்சரித்துக் காரணேச்வரக் கிரமமாய் விட்டுப் பிறகு எவ்விதமாய் நிஷ்களத்தைச் சேரக் கூடுமோ அவ்விதமாய்ப் பரதத்வத்தைப் பிரியாததான மார்க்கத்தினுல் பாவிக்க வேண்டும். பரமுத்திரை என்கிற முத்திரையால் ஹிருதய கமலத்தில் இருக்கிற சிவத்தோடு ஐக்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு அன்பர் செய்யும் பூஜையை விரும்புகிறவராயும், தன்னுடைய இயற்கையால் விருப்ப மில்லாதவராயு மிருக்கிற சிவபெருமானை விசர்ஜிக்க வேண்டும்.

சண்டேச பூஜை.

விந்து தத்வம் முதல் நாததத்வம் வரையிற் பூஜித்து முடிவிற் கண்டேசுரரைப் பூஜிக்க வேண்டும். பாணலிங்கத்திலும் லோஹலிங்கத்திலும் சலலிங்கத்திலும் சித்தலிங்கத்திலும் ஸ்வயம்புவிலும் சண்டேசர் பூஜை யில்லை. ஸமஸ்தமான ப்ரதிமைகளின் பூஜையின் முடிவில் மூலாவரணத்திற்கு வெளியில் ஈசான்யதிக்கில் நிர்மித்த ஆலயத்தில் சண்டேசுரரைப் பூஜித்தல் வேண்டும். ஆவரணமில்லா மேடையின் பேரில் பூஜிக்கக் கூடாது.

தேவரின் பொருட்டு யாதொரு திரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டதோ அது சண்டேசர் பொருட்டென்று செய்யப்பட்டதாக ஆகவேண்டும் திரஸ்கரிக்கக்கூடாத சண்டேசுரருடைய போஜனத்தை ஆன்ம உபயோகமாகச் செய்யக்கூடாது. நிர்மால்யத்தைத் தாண்டுவதையும் கொடுப்பதையும் பக்ஷிப்பதையும் விசர்ஜிக்க வேண்டும்.

நிர்மால்ய தோஷாதோஷம்.

குரு புத்தகம் நாகங்கள் அக்நி யோகிக் கூட்டங்கள் பார்வதி யக்ஷ மாத்ருகா கணங்களுடைய நிர்மால்யம் சிவத்தினிடத்தில் எவ்வாருே அவ்வாறே தோஷமில்லை. ரத்தினம் சுவர்ணம் முதலான லிங்கங்களிலும் சலலிங்கங்களிலும் க்ஷணிக லிங்கங்களிலும் குரு மூர்த்திகளிலும் ப்ரசித்தமாகிய பிரதிமைகளிலும் நிர்மால்யம் தோஷமில்லை. தனக்கிஷ்டமான லிங்கத்தில் யாதொன்று கொடுக்கப்படுமோ அது சருவைப் போல நிர்மால்ய தோஷமுண்டு என்பதில் சம்சயமில்லை.

நைவேத்ய உபயோக முதலானவை.

நைவேத்தியத்தைத் தம்பி தமயன் புத்திரர்கட்கும் உடன் பிறந்த பெண்டீர்களுக்கும் கொடுப்பிக்க வேண்டும். அபிஷேக தீர்த்தம் பால் முதலானவற்ருல் தெளிக்கப்பட்டவனுக ஆவானுகில் நாபிக்கு மேலாகில் ஸ்நாநம் செய்க. நாபிக்குக் கீழாயின் பிரக்ஷாளனம் செய்யலாம்,

பிறகு ஆசமனம் செய்து நமஸ்கரித்து நியமமுள்ளவனுய் மஹாதேவரை வணங்கி, நழுவுதல் தவிருதல் முதலான குற்றங்களைச் சோதிப்பதற்காக மந்திர சம்ஹிதையை அப்யசிக்க வேண்டும்.

பிறகு இடது பாதத்தினுல் மிதிக்காத நடையென்கிற கோயில் வாசற்படியை, வலப்பாதத்தால் கடந்து வெளிவர வேண்டும்.

எட்டாவது - அக்நிகார்யவிதிபடல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

[illegible]

[illegible] ௫

[illegible]

உத்தம: ஶிஶிராஶிஸ்யா ந்யூநே ஸௌம்யாயநக: ।
விவர்ஜ்ய ச ராஶிஷ்டம் ஸஜீவஶ்ச ஶ்ராவணக: ॥
ஶீக்ரகார்யே து வாநீணா மாஸய ஸம்ப்ரஶஸ்யதே ।
ஶேஷாபூர்வஸ்ய விப்ராணாம் பூர்வதீநாம் ஶ்ரேஷ்ட: ॥
ஶுபம் பக்ஷயோ: ஶ்ரேஷ்டம் க்ருஷ்ணே சைவம் விதீயதே ।
க்ருஷ்ணபக்ஷஸ்ய ஸப்தாந்தம் வா வாஸ்ய நிஶி ஶோபநா: ॥ ௧௫
ஆத்யம் ஹித்வா ஶுக்லஸ்யைவ பக்ஷஸ்ய ஶுபதா மதா: ।
அந்த்யாஶ்ச ஶுபா: பாபா வர்ஜநீயா: ப்ரயத்நத: ॥
மத்யமம் ஹிமாம்ஶுபக்ஷஸ்ய ஷஷ்ட்யந்தம் ஶுபம் ।
வர்ஜயேத் பூர்ணிமா யோகம் வர்ஜ்யம் ஸம்ஸ்ம்ருத: ॥
கண்டகம் ப்ரதிபத்ஷஷ்டீ அஷ்டமீ த்வாதஶீ ததா ।
பக்ஷஸ்ய காலஷ்டமீசைவ வர்ஜயேத் ஷஷ்டிகாஸ்தத: ॥
ரோஹிண்யுத்தரம் த்ரீண்யுத்தரம் ஹஸ்தம் ஸ்வாதி புநர்வஸு ।
அநுஷம் அஶ்விநீம் ம்ருகம் ஶ்ரவணம் பூர்வாஷாடம் ததா ॥
மகாம் சித்ராம் ச ஶ்ரவிஷ்டாம் ரேவதீம் மாநுஷே ததா ।
ஶதபிஷம் விஶாகாம் ச பூர்வாத்ரயம் ததைவ ச ॥ ௨௦
ம்ருகஹோஷ ஸமாவிஷ்டா ஆர்த்ரா நக்ஷத்ரகாதி யச்ச ॥
திதிநக்ஷத்ரவாராம்ஶ்ச நாடிகாஶ்ச வர்ஜயேச்ச ॥
புஷ்யரேவதி மாநுஷே விஶேஷத: ।
யஜமாநாநுகூலோக்த ஸர்வதோஷ ஶமாயிகே ॥
பூர்வோக்தேந விதாநேந ஶுபலக்நே க்ரஹபலாந்விதே ।
காலேயதாஸ்வகாலே தத்ஸர்வம் ஸம்பவேச்ச ஸஞ்ஜயே ॥ ௨௫

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
காலவிதிர்நாம நவம: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௨௫   ஆதி ஶ்லோகம் - ௧௫௭½

—o—

பா - 1 விஶேஷத:

சிவமயம்

காலவிதி படல சந்த்ரிகை.

கால விசேஷம்.

பிறகு ஸமஸ்த கர்மங்கட்கும் சுகத்தைத் தருவதான காலத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன். மாசிமாதந் தவிர சூர்யன் வடக்கே செல்லும் உத்தராயந காலமானது சிறப்பாகும். சீக்கிரத்தில் ஆக வேண்டுமானுல் தக்ஷிணுயநத்தில் கார்த்திகை ஐப்பசி மாதங்களும் ஆவணியும் விதிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பார்க்கிலும் மற்றவை குறைவாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

சுக்ல பக்ஷம் (வளர்பிறை) சுபம். தேய்பிறையில் சப்தமி வரை கொள்ளலாம். வளர்பிறையில் பதினைந்தில் மூன்றிலோரு பாகமாகிய பஞ்சமி வரையும், தேய்பிறை யிறுதியில் மூன்றிலொன்ருகிய ஏகாதசிமுதல் அமாவாசை வரையிலும் நீக்க வேண்டும். நடுப்பாகம் ஐந்து நாளும் மத்திமமாகவும், மற்றவை சிறந்ததாகவும் கூறப்பட்டன. ஒற்றைப்படையாகிய நவமி பர்வம் அமாவாசைகளையும், முதலாவதாகிய பிரதமை திதியையும், இரட்டைப்படையாகிய திதிகளில் த்விதியையும், தசமியையும் அவ்வாறே தேய்பிறையில் ஷஷ்டியையும் விட்டு யாவை மிகுதியோ அவை எல்லாம் இந்த விஷயத்தில் நிந்திக்கப்படா.

நக்ஷத்திர பலம்.

ரோகிணி உத்திரம் உத்திராடம் உத்திரட்டாதி இவை மூன்றும், அஸ்தம் ஸ்வாதி புனர்பூசம் அநுஷம் அச்வனி மிருகசீர்ஷம் திருவோணம் பூராடம் மகம் சித்திரை அவிட்டம் ரேவதி இவை மனிதர்கட்காகக் கூறப்பட்டன.

சிறப்புடைய சதயம் விசாகம் பூரம் பூராடம் பூரட்டாதி இவை யோடுகூட தேவர்கள் விஷயத்தில் திருவாதிரையுங் கூறப்பட்டன. இவையாவும் சிவனிடத்திற் சம்மதிக்கப் பட்டன. (இவை ப்ரதிஷ்டா விஷயங்கட்கு ஆகுமென்பது,)

மனிதர் விஷயத்தில் பூசமும் ரேவதியும் ஆகும். அவற்றைப் பார்க்கிலும் வேருன கிருத்திகை பரணி ஆயில்யம் கேட்டை மூல மென்னும் நக்ஷத்திரங்கள் ஆகாது.

வார பலம்.

செவ்வாய் ஞாயிறு வாரங்களை விட்டு மற்றத் தேவவாரங்கள் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டன. மானுடர்கள், கருத்த நிறமுள்ள சனி வாரத்தையும் நீக்க வேண்டும்.

அஸ்தங்க பலன்.

புத்திமான்கள், சூரியன் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது வீடு கட்டக்கூடாது. குருவானவர் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது சுப கார்யம் செய்யக் கூடாது. சுக்கிரருடைய அஸ்தமனத்திலும் பிர திஷ்டை முதலானதை செய்விக்கக் கூடாது.

இராப் பகல் பலன்.

பகலில் கர்ப்பாதானமும், இரவில் வாஸ்து கார்யமும் தோஷத்தைத் தரும். இரவில் (ஓரிடத்தில்) பிரவேசித்தல் ஆகும். கிராம நிமித்தமாக இரவில் அக்னியில் வாஸ்து பலியை யொருக் காலும் செய்யக்கூடாது.

ராசிப் பலன்.

ஸ்திரராசி உத்தமமாகும். உபய ராசி மத்திமமாகும். சர ராசி நீக்கத் தக்கது. சரராசி குருவோடு கூடியிருக்குமாயின் சுபத்தைத் தரும்.

உதய பலன்.

குரு சுக்ர புதன்களுடைய உதயமானது யாவத் கர்மங்கட்கும் சுபத்தைத் தரும், அந்தணர்கட்கு குரு உதயமும், க்ஷத்திரியர்கட்கு சுக்கிரோதயமும், வைச்யர்கட்கு புதோதயமும் மிகச் சிறந்தவை. சூத்திரர் விஷயத்திலும் வைச்யர்கட்கு வொப்பாக விதிக்கப்படு கின்றது.

ஸ்தான பலன்.

மூன்ருவது ஆருவது பதினேராவது இடத்தில் இரவில் பாபி கள் யாவரும் சுபர்கள்தான். சுபர்கள் யாவரும் பன்னிரண்டாவது இடத்தைத் தவிர எல்லா விடங்களிலும் சுபத்தைத் தருபவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. கேந்திரத்தில் சுபர்கள் சிறந்தவர்கள். பாபி கள் நீக்கத்தக்கவர்கள். இரண்டாவது ஆருவது ஏழாவது இடங் களை யடைந்த சந்திரனை சுபனுகக் கொள்ள வேண்டும்.

கோசார பலன் முதலியன

புத்திமானுகிய ஆசாரியர் கோசாரத்திலிருக்கும் அடியிற் கூறு மைந்தையும் நீக்க வேண்டும். குரூரநக்ஷத்திரம், பிரமதண்டம், தூமகேதுவிலிருந்து விடப்பட்டது, கிரகணத்தோடு கூடினது, கிர கணத்தின லபேக்ஷிக்கப்பட்டது ஆகிய இந்த நக்ஷத்திரத்தை ஆசாரி யோத்தமர் விடவேண்டும்.

வேதைநக்ஷத்திரம் வ்யதிபாதம் சூலம் வஜ்ரம் அவ்வாறே, விஷ்கம்பம் பரிகம் கண்டம் வைதிருதி ஹர்ஷணம் அவ்வாறே. அதி கண்டம் அஸ்தங்கத நக்ஷத்திரம் அவ்வாறே, ஷடசீதிமுக மென்னும் யோகம் சூன்யமாசம், கிரகங்களால் பின்னப்பட்டது. அவ்வாறே, தக்தவாரம் கிரகதோஷங்களாற் சூழப்பட்ட ஜ்வாலா நக்ஷத்திர முதலானது யாதோ அதையும், திதி நக்ஷத்திர மாச வருஷ அயநங் களின் முடிவையும் வர்ஜிக்கவேண்டும். புத்திமானுகிய ஆசாரியர் முக்கியமாய் ஆதிமாசத்தை வர்ஜிக்க வேண்டும்.

வாஸ்து சாந்தி காலம்.

அற்ப குற்றமும் அதிக குணமுள்ளதாகவு மிருக்கிற, யஜ மானனுக் கநுகூலமான நக்ஷத்திரமாகவும், பிராதக் காலத்திலும் அல்லது மத்யானத்தும் லக்ன கிரக பலன்களோடு கூடின தினத்தில் வாஸ்து கார்யத்தை ஸமஸ்த சம்பத்துகளின் பூர்த்திக்காகச் செய்ய வேண்டும்.

ஒன்பதாவது - காலவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

---:*:---